

Lý Nguyên Y tức giận liếc cô ấy một cái, xong, mới xách giỏ xuống lầu.

Đến phòng thường trực, đã nhìn thấy một bóng dáng vô cùng quen thuộc - -

"Anh hai, sao anh lại tới đây?"

Khó được, cái người anh hai nhà cô ngay cả một ngày ba bữa cũng không có thời gian ăn, lại vào thời gian này, tự mình đến đài truyền hình tìm cô, sẽ không phải lại đi an bài buổi xem mắt cho cô chứ?

Đột nhiên, Lý Nguyên Y có chút nhức đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người, Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hào Tình Thâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Sao lại trùng hợp như vậy?

“Làm sao vậy, anh không thể tới tìm em gái bảo bồi đi ăn cơm sao?”

Lý Xương Húc đi đến trước mặt cô, * chìm đắm sờ sờ đầu của cô, “Muốn ăn cái gì? Anh hai mời khách!”

Mấy ngày nay anh không thể quan tâm đến người em gái này, làm cho anh cảm thấy thật đau lòng, thật vất vả hôm nay phá xong vụ án, cuối cùng anh cũng có thể bớt chút thời gian đến quan tâm cô.

“Tùy tiện đi!” Cô không có nghiên cứu việc ăn uống, hơn nữa, gần đây cũng không có khẩu vị.

“Vậy ở chung quanh đây đi, đi qua đường đi.”

“Vâng!”

Hai anh em hem vai kề vai, rời khỏi đài truyền hình.

Lý Nguyên Y không nghĩ tới, Lý Xương Húc lại mang cô đi tới khách sạn Tinh Tế.

“Anh hai, chúng ta đổi chỗ ăn cơm được không?”

Lão Thiên, tới đây lỡ đụng phải Đường Diệc Đình thì phải làm sao? Sớm biết vậy, vừa rồi tự mình chọn chỗ ăn cơm, dù có ngồi xỏm bên đường cũng tốt hơn!

“Không phải em thường xuyên lăm bằm muốn ăn Ý Đại Lợi ở đây sao? Đi thôi, anh hai đã đặt chỗ từ trước rồi.”

“Vậy lên đi.”

Lý Nguyên Y hơi trề môi, đi ở trước mặt, nội tâm lại nhin không được oán thăm. Anh hai chết tiệt, rõ ràng đã sắp xếp xong xuôi, vừa rồi ở kia lại hỏi cô muốn ăn cái gì? Là hạ quyết tâm sẽ không nghe theo ý kiến của cô sao? Suy nghĩ, dù sao cũng không phải lần đầu tiên như vậy. Cầu nguyện không có gặp phải hấn!

*****

nhà hàng Italia

Hai anh em được dẫn tới vị trí gần cửa ngồi xuống, mặt trời cuối mùa thu, xuyên thấu qua cửa thủy tinh, chiếu khúc xạ, chiếu vào trên ghế sa lon màu lam, làm trong nháy mắt người ta cảm thấy ấm áp.

Lầu 46, nhìn ra từ đây, phong cảnh cả tòa thành thị, nhìn một cái không sót gì. Bất quá, Lý Nguyên Y có sợ cao chứng, cô chỉ nhìn một chút mà thôi, tiếp theo, co cái cổ lại, ngoan ngoãn cảm lấy thực đơn, nhìn vào.

Lý Xương Húc nhìn bộ dáng em gái khá ái như thế, nhin không kéo lên khoe môi, cười một tiếng.

“Làm sao lại trùng hợp như vậy chứ!”

Đột nhiên, một thanh âm sung sướng truyền đến, hai anh em đồng thời ngẩng đầu, nhìn qua phương hướng người tới.

Không chờ Lý Nguyên Y mở miệng, Lý Xương Húc đã đứng dậy, cười cùng người đó chào hỏi, “A Tề, cậu cũng tới ăn cơm?”

“Cầm luôn điện thoại di động của tôi.” Cô cũng chưa có quên việc phải trả lời điện thoại cho anh hai.

“Được!” Đường Diệc Đình bất đắc dĩ, chẳng lẽ cô nhóc này vì lấy điện thoại nên mới bị ngã xuống như vậy?

Đặt cô ngồi lên ghế sofa xong, rất nhanh anh lấy ra thuốc bôi, rất cẩn thận giúp cô mát xa, kỹ xảo vô cùng thành thạo, lại làm Lý Nguyên Y đau tới mức kêu to oa oa, bắt đầu nói năng lộn xộn gọi lung tung - -

“A, a, đau - - “

“A, a, nhẹ chút - - “

Đường Diệc Đình buồn cười: “Bảo bôi, làm tiêu hồn như vậy, muốn làm cho người khác hiểu lầm sao?”

“Anh... A, đau!”

“Tốt lắm, phải để cho máu tuần hoàn, bằng không cánh tay này của em, sẽ bị đau nhức liên tục.” Đường Diệc Đình cắt kỹ thuốc mỡ, lông mày nhíu chặt cuối cùng cũng dần dần giãn ra.

“Chao ôi, nhất định hôm nay là do tôi ra cửa không coi ngày mà.” Lý Nguyên Y dẫu môi, trong giọng nói không tự giác mang theo một chút hương vị ngây thơ, có lẽ chính cô cũng không biết, ở trước mặt Đường Diệc Đình, sự phòng bị trong tâm mình, càng ngày càng xuống thấp.

“Có bản thiếu tự tay mát xa giúp em, còn không được sao?” Đường Diệc Đình bật cười, nếu không phải trên tay dính đầy thuốc mỡ, anh thật muốn cọ cọ vào mũi cô, lại ôm cô vào trong ngực hôn không ngừng.

Lý Nguyên Y đưa tay giật giật cánh tay, phát hiện đau đớn vừa rồi đang dần dần tiêu tan, cô nhìn về phía Đường Diệc Đình, mặt mày cong cong cười: “Ừ, cảm ơn anh!”

“Cảm ơn anh? Vậy hôn anh một cái.” Đường Diệc Đình cong nhẹ môi, đưa gương mặt tuấn tú đến gần, đôi mắt thâm thúy thoáng chốc hiện ánh sáng lung linh, khiến cho Lý Nguyên Y suýt nữa rối loạn hô hấp.

Cô vội vàng lui người lại phía sau, lui ra một chút: “Nhanh đi rửa tay đi!”

“Chờ anh!” Đường Diệc Đình nói xong, từ bên cạnh cô đứng dậy, xoay người đi ra ngoài.

Chờ anh?

Thật làm người ta có những suy nghĩ lung tung. Không phải không phải sự thật!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý Nguyên Y phỉếm hồng, cô nam quả nữ ở trong một phòng, hơn nữa cô còn mặc áo tắm của anh, dù thế nào cũng cảm thấy rất ái muội. Không được, cô phải nhanh rời đi, nhưng quần áo đã không thể mặc, làm sao bây giờ?

Vấn đề này, đột nhiên làm cho cô có chút đau đầu.

Chuông điện thoại di động vang lên lần nữa, quả thật là anh hai - -

“Cô nhóc này, em không sao chứ, đi toilet lâu như vậy?”

“Anh hai, thật ngại, vừa rồi đài truyền hình có chút việc, em phải chạy về, quên nói cho anh biết.”

Lý Nguyên Y nói xong, ngậm vụng trộm le lưỡi, đây đã là lần nói dối thứ mấy?

Chao ôi!

“Như vậy sao, nếu buổi chiều mà đói, nhớ uống trà chiều.”

“Vâng, em nhớ rồi!”

Cúp điện thoại, cô đứng dậy khỏi sofa, chân trần đạp lên thảm mềm, đi về phía ngăn tủ đặt điện thoại cố định, muốn bấm số điện thoại của quầy phục vụ khách sạn, nói người mua giúp cô một bộ quần áo.

Lúc cô cầm lấy tai nghe, đang chuẩn bị gọi quầy phục vụ, lại phát hiện một vấn đề nghiêm trọng...

Đường Diệc Đình rửa tay xong xuất hiện, chỉ thấy cô đang đứng ở trước tủ, mắt hạnh chứa sự giật mình, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Áo tắm của anh, mặc vào trên cơ thể nhỏ nhắn xinh xắn của cô, rõ ràng lớn một chút, mặc dù không vừa người, chiếu vào đáy mắt người đàn ông, lại có một phong tình khác.

Đầu quả tím, thoáng xẹt qua khác thường, cổ họng Đường Diệc Đình có chút căng lên, ánh mắt, cũng thay đổi trở nên nóng rực.

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người, Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hào Tinh Thâm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Phúc lợi gì cũng không cho anh

Tựa hồ cảm giác được cái nhìn chăm chú của anh, Lý Nguyên Y ngẩng đầu, vừa vặn chống lại ánh mắt thâm thúy, cô vô ý thức kéo kéo cổ áo, lúc này, người đàn ông đã đi đến trước mặt cô.

“Đang suy nghĩ gì vậy?” Đường Diệc Đình vén vài sợi tóc của cô, dùng tay nhẹ nhàng vòng quanh, động tác tùy ý lại lười biếng, vào trong đáy mắt cô, anh như vậy, không hiểu sao lại có một loại dụ hoặc.

Giống như, số lần bản thân mình bị anh hấp dẫn, càng ngày càng nhiều.

Nhưng, cuối cùng bọn họ không phải người trên một đường...

Nghĩ tới đó, trong lòng Lý Nguyên Y thảm đạm một tiếng, lúc này mới cần môi, ánh mắt sáng quắc nhìn về phía anh: “Đường Diệc Đình, anh có thể kêu người mua cho tôi một bộ quần áo được không?”

Dù nói thế nào, cô cũng là nhân vật công chúng, nếu công khai để cho nhân viên khách sạn mua quần áo cho mình, bị nhận ra, lại truyền ra scandal lung tung. Cân nhắc xong, đành phải nhờ Đường Diệc Đình giúp đỡ.

Bộ dáng nhỏ không được tự nhiên của cô ánh vào trong mắt anh, phá lệ động lòng người, Đường Diệc Đình phác thảo môi cười nhẹ, cố ý đùa cô: “Mặc như vậy không phải tốt hơn sao?”

Anh nói xong, ánh mắt nhìn xuống dưới, đáng tiếc, cô đã sớm bịt kín mình, thật đúng là phúc lợi gì cũng không chịu cho anh.

“Tôi cũng không thể mặc cái này để đi làm?” Lý Nguyên Y rút tóc mình từ trong tay anh ra. Giọng nói vang lên, cẩn thận lắng nghe, sẽ phát hiện ra bên trong có vài tia lăm lăm hàm súc.

Đường Diệc Đình là người thông minh cỡ nào, làm sao có thể không nghe ra sự ỷ lại của cô với anh, đột nhiên anh nghiêng người bám sát vào cô: “Vậy em dự định cảm ơn anh thế nào?”

“Mời anh ăn cơm được không?” Tròng mắt đen lúng liếng liếc qua lại, cuối cùng ra cái quyết định. Ai ngờ hần lại lắc lắc đầu, duỗi ngón trỏ ra dè trên môi đỏ thắm của cô, giữa lông mày là vô hạn vui vẻ, cực hạn mỉa mai: “Hôn anh một cái, anh sẽ giúp em”

Cái gì?

Lý Nguyên Y cho rằng mình nghe nhầm, không thể tin tưởng to mắt.

“Lại do sự, sẽ đến lượt anh hôn em”

“Anh - - “

Khốn kiếp, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!

Lòng bàn tay Lý Nguyên Y khế siết chặt, rất muốn đánh cho anh một đấm, nhưng cuối cùng vẫn cứng rắn nhịn được, dù sao ở dưới mái hiên người ta, không thể không cúi đầu.

Chỉ là, cô sẽ không để cho bản thân mình chịu thua thiệt - -

“Tôi còn có một điều kiện, anh phải đáp ứng tôi!” Ha ha, lúc này, làm sao cô có thể không được voi đòi tiên chứ?

“Nói!” Mắt đẹp người đàn ông, như cười như không.

“Làm khách quý trong tiết mục của tôi!”

“Được!”

Anh vừa dứt lời, thì thấy cô nhón chân lên, môi đỏ mọng hôn một cái ở khóe miệng anh, sau đó nhanh chóng lùi lại.

“Ok, một lời đã định đó nha!” Lý Nguyên Y nở nụ cười, khoe đuôi mày lộ ra chút gian, ánh sáng thông minh ló cuốn người khác, giống như một vầng

“Hắc hắc, có chút ngoài ý muốn mà thôi. Ha ha, chị Y, em nhất định sẽ chuẩn bị giấy bút để ký tên, chị có thể an bài cho em một phân đoạn hay không, để cho em tặng hoa?” Tiểu Lạc chưa từng bao giờ hâm mộ mình tình nào, bởi vì Đường Diệc Đình, triệt để sa vào người hâm mộ, chỉ là cái người cô hâm mộ, không phải mình tình mà thôi.

“Nếu em có thể thuyết phục Lucy, chị không có ý kiến.” Quá trình tiết mục, cũng không phải do cô định đoạt, mà nói để cho Tiểu Lạc đi lên tặng hoa, thực khó có thể tưởng tượng trở nên như thế nào, hay là thôi đi.

“Nói đùa thôi mà. Chị Y, em đi trước.”

“Ừ!”

Lý Nguyên Y gật đầu, rất nhanh tiếp tục vào công việc.

Giờ tan việc, đột nhiên Lý Nguyên Y nhận được điện thoại của Lê Lâm, hẹn cô ăn cơm cùng nhau, cô nghĩ thầm thấy hai người đã có một khoảng thời gian không có gặp nhau, vì vậy vui vẻ đồng ý.

Cô thu dọn đồ đạc thật nhanh, rời khỏi đài truyền hình. Vài ngày trước xe của cô bị hư, lại lười phải đi sửa, cho nên trong khoảng thời gian này, cô đi làm, đều là thuê xe.

Hôm nay là thứ sáu, lúc tan việc, mộ chiếc taxi cũng khó gọi, đợi thật lâu, cũng không nhìn thấy xe trống. Nhìn đồng hồ, đã sáu giờ bốn mươi phút, Lý Nguyên Y bất an vuốt vuốt tóc trên trán, chuyên chú ngắm nhìn hướng những chiếc xe đi tới.

Lúc này, một chiếc Ferrari màu lam dừng lại trước mặt cô, cửa sổ xe quay xuống, lộ ra một gương mặt tuấn tú.

“Đường Diệc Đình?!” Không nghĩ tới thời điểm này lại gặp phải anh, Lý Nguyên Y kinh ngạc cực kỳ, khóe mắt lơ đãng toát ra vui sướng, lại được người đàn ông nhìn thấy hoàn toàn trong mắt. Anh nhẹ cong cong khóe môi, giọng nói trầm thấp, lại mang theo ma lực không cho cự tuyệt: “Lên xe, anh đưa em đi!”

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người, Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hảo Tình Thâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Ăn cơm cùng anh

“Không cần làm phiền.” Sợ anh đưa mình tới đó, lỡ may Lê Lâm nhìn thấy sẽ không biết giải thích thế nào, Lý Nguyên Y kiên quyết từ chối.

“Thời gian này, em không gọi được xe đâu, nhanh lên, ở đây không thể ngừng xe.” Đường Diệc Đình có lòng tốt nhắc nhở cô.

Lý Nguyên Y do dự, lúc này dòng xe hỗn độn đằng sau đã bắt đầu vang lên tiếng kèn xe, cô đành phải cắn cắn môi, vội vàng mở cửa xe, chui vào ngay.

“Đi đâu?” Sau khi Đường Diệc Đình buộc chặt dây an toàn giúp cô, lúc này mới nổ máy xe.

“Đi - -” cô đang muốn nói tên chỗ đi, lúc này điện thoại di động vang lên, là Lê Lâm. Lý Nguyên Y nghĩ thầm chắc là cô nàng kia đang muốn thúc dục cô, vì vậy không chờ Lê Lâm mở miệng, cô nói lớn tiếng dọa người: “Minh đã gọi được xe rồi, 10 phút sau sẽ đến.”

“Thân ái, thật sự rất xin lỗi. Minh vừa tới khách sạn, ai ngờ cái công ty hư hỏng kia lại gọi điện thoại bắt mình về có việc, ô ô, chúng ta hẹn lần sau!”

...

Lý Nguyên Y cúp máy, ngẩng đầu nhìn về phía Đường Diệc Đình, trong giọng nói xen lẫn một chút bất đắc dĩ: “Anh đừng ở trạm xe phía trước để tôi xuống.”

“Bị hủy hạn sao? Không bằng đi ăn cơm với anh!”

Lỗi tai anh rất thính, nội dung trong điện thoại, nghe rất rõ ràng tường tận.

“...”

“Nghe nói có một nhà hàng hải sản ăn rất ngon, đi thử một chút không?” Đường Diệc Đình không đợi cô trả lời, tự mình thay đổi hướng đi, rất nhanh xe dừng lại ở một vùng ven sông lớn, đi đến trước một nhà hàng có vẻ khá xa hoa.

Cô sững sốt, trong mắt hiện lên mê man, lại thấy anh cong khóe môi kên, đuôi mắt mênh mông tà mị cùng vui vẻ: “Xét cho cùng cách một tầng, em cũng không thoải mái.”

Oanh - -

Lúc này Lý Nguyên Y mới phản ứng kịp, trong nháy mắt mặt hồng thầu, then quá hoá giận nắm chặt tay lại, hung hăng đánh vào bả vai anh: “Đường Diệc Đình, anh đi chết đi!”

...

****

Cơm nước xong, Đường Diệc Đình lái xe dừng lại bên bờ sông.

“Sao lại ngừng ở đây? Tôi phải về nhà!” Lý Nguyên Y nhìn đồng hồ đeo tay một chút, sắp chín giờ rồi, tối nay anh hai ở nhà, nếu mà về muộn, chắc chắn lại bị giảng dạy.

“Thời tiết tốt, chúng ta đi đi!” Đường Diệc Đình nói xong, trực tiếp kéo cô xuống xe.

Lý Nguyên Y không lay chuyển được anh, đành phải kiên trì đi cùng anh.

Bàn tay to của anh, dất tay nhỏ bé của cô, hai người song song đi trên đường đi bộ lót đầy đá ở bên cạnh dòng sông, bầu không khí quá mức đẹp, ai cũng không có mở miệng nói chuyện.

Đường Diệc Đình đột nhiên nhớ lại trước kia, nàng rất thích chạy đến bãi đất Bỏ Lỡ để ngắm nhìn cảnh đêm của New York, nhìn những thứ ánh sáng đủ sắc màu đó, sau đó tinh nghịch chạy đến trước mặt mình, chơi xỏ lá để bản thân mình công cô ấy đi.

“Đường Diệc Đình, không phải nói muốn em béo một chút sao? Hi hi, anh xem, công không nổi em rồi!”

“Là anh cố ý dừng lại!”

“Cắt, công không nổi thì cứ nói thẳng đi, em sẽ không cười anh đâu.”

“Giang Nghiên Hi - - “

“Ồ ha ha, em không dám”

...

Quảng thời gian đó đẹp quá mức, anh vẫn cho rằng cô đã thật tâm chấp nhận anh, lại chưa từng nghĩ tới, đây chẳng qua là tiết mục cô thiết kế trước khi rời đi mà thôi...

“Đường Diệc Đình - - “

Đột nhiên Lý Nguyên Y dừng bước chân lại, nghiêng người, nhìn về phía anh.

“Hà?”

Đường Diệc Đình gạt mình, từ trong hồi ức phục hồi lại, nhìn khuôn mặt kiều diễm trước mắt, ánh mắt thâm thúy lóe qua một tia mê ly.

“Chúng ta trở về đi.”

Đã đi cùng anh một đoạn đường, Lý Nguyên Y nhìn không được thúc giục, chậm một chút nữa, cô sẽ không nói dối với anh hai được.

“Được!” Đường Diệc Đình nhẹ nhàng gật đầu, ôm cô trở về.

Đến chỗ xe đậu, đã thoáng thấy một bóng dáng cao lớn đứng im lặng ở bên cạnh Ferrari, sắc mặt lo âu.

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người*, *Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hảo Tình Thâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Vì anh mà lo lắng

Nguyên một buổi, bầu không khí hài hòa trước nay chưa từng có, tiết mục tiến hành đến cuối cùng, là thời gian người xem đặt ra câu hỏi.

“Đường thiếu, ngài khỏe! Ai cũng biết, ngài là một trong mười người đàn ông hoàn kim độc thân trên thế giới, trước kia hình như cũng không có scandal. Tôi muốn hỏi một câu, ngài thích loại hình cô gái thế nào?”

Đặt ra câu hỏi, là một người xem nữ trẻ tuổi, Lý Nguyên Y nghe được lời của cô ấy, hai tay đang đặt trên đầu gối, lại run lên nhẹ một chút, ngay cả chính cô cũng không phát hiện ra, tại thời khắc này, cô là ngừng thở.

Toàn trường một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người hết sức tò mò với đáp án này.

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người, Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hào Tinh Thâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Tình ý dấu không được

Chỉ thấy Đường Diệc Đình đang ngồi tư thế đẹp đẽ hai chân vắt chéo, mày rậm khẽ nhướng lên, nhìn về phía ống kính, khóe miệng khẽ nâng lên nụ cười nhẹ như có như không, “Không có mẫu hình cụ thể, chỉ cần có thể làm cho tôi động lòng là được.”

“Vậy nếu gặp người làm cho ngài động lòng, ngài sẽ chủ động theo đuổi sao?”

“...”

Đường Diệc Đình không có trả lời ngay, ngón tay thon dài nhẹ nhàng gõ vai cái lên chỗ vịn, sau đó quay đầu, nhìn về phía Lý Nguyên Y, trong con ngươi trắng đen rõ ràng, giống như là ẩn chứa tình cảm cực kỳ phức tạp.

Trong lòng Lý Nguyên Y cứng lại, còn chưa kịp nhìn rõ, anh đã quay đầu, mặt hướng về thính phòng, mang theo vài phần kiêu ngạo từ lúc sinh ra đã có: “Tất nhiên sẽ như vậy, đến chết cũng không rời!”

“Thùng thùng thùng - - “

Giờ khắc này, rõ ràng Lý Nguyên Y nghe được tiếng tim mình đập, kịch liệt như vậy.

...

Trong lúc tiết mục gần tới hồi kết thúc, đột nhiên trong thính phòng lại có người đứng lên, ánh mắt không thiện cảm nhìn về phía Lý Nguyên Y: “Lý chủ bá, đoạn thời gian trước ngài ở kênh (tài chính và kinh tế) hung hăng công kích Đường thiếu, hiện nay lại mời ngài ấy tham gia tiết mục, trong lời nói, lại bày tỏ tán thưởng đối với Đường thiếu. Tôi mạn phép mời ngài giải thích một chút, vì sao không đến một tháng, thái độ của ngài lại thay đổi nhanh như vậy? Hay là nói, trước đó là do ngài cố ý tuyên truyền, hấp dẫn sự chú ý của Đường thiếu, mượn cơ hội thăng chức sao?”

Oanh - -

Toàn trường ồ lên, biên đạo với nhân viên làm việc hiển nhiên không ngờ đến sẽ có người nói ra vấn đề bén nhọn như vậy, trong lúc nhất thời gấp đến độ đỏ mặt, lại cũng không nghĩ ra cách thức giải quyết, dù sao, đây chính là hiện trường của chương trình trực tiếp.

Sắc mặt Lý Nguyên Y hơi thay đổi, đầu đưa vận chuyển cực nhanh, thật vất vả nghĩ ra phải trả lời như thế nào, lúc này, thoáng một thanh âm trầm thấp. Giọng nói này, trước cô một bước, vang dội ở trên không studio...

*****

Lý Xương Húc đang ăn mừng trong phòng ở quán bar cùng với vài vị đồng nghiệp vì giải quyết được một vụ án lớn. Đột nhiên, có người cảm đi động hô lên: “Sếp, đêm nay là tiết mục của Lý chủ bá, khách quý lại là Đường Diệc Đình!”

Vị cảnh sát nói chuyện, chính là fan chung thành của Lý Nguyên Y, cho nên dù đêm nay có bữa tiệc, anh ta vẫn nắm chắc cơ hội, vụng trộm lên mạng xem trực tiếp.

“Cái gì?” Vốn dĩ Lý Xương Húc đang vui vẻ trong nháy mắt gương mặt liền trầm xuống, liền đoạt lấy điện thoại của người kua, đập vào mi mắt anh ta, là khuôn mặt mỹ hoặc của Đường Diệc Đình kia. - -

“Lý chủ bá vẫn luôn là người an phận, hình tượng vẫn luôn rất tốt, bản thiếu ngưỡng mộ cô ấy đã lâu, vô cùng hy vọng có thể quen biết cô ấy, cô ấy cần gì phải dựa vào tuyên truyền như vậy để gây chú ý cho bản thiếu? Về phần thái độ, những người có mắt đều nhìn ra được, Lý chủ bá vô chùng chuyên

Lý Nguyên Y không hề đề phòng gật đầu, eo nhỏ lại bị anh ôm lấy từ phía sau # đã che giấu #

Đồ trúng thối!

Lúc này Lý Nguyên Y mới phản ứng được bản thân mình lại bị chiếm tiện nghi, trong nháy mắt khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, không nói câu nào liền nâng gầy cao gót lên, hung hăng giẫm nát lên chân của người đàn ông.

Đường Diệc Đình không nghĩ tới cô sẽ ra tay ác liệt như vậy, bị đau hơi nhú mảy, mà Lý Nguyên Y lại nhân cơ hội chạy về phía trước, thuận lợi né tránh anh.

“Anh đi ra ngoài nhanh, nếu ở đây lâu, thật sự không tốt lắm.”

Lý Nguyên Y khó có khi lại ôn hòa thương lượng với anh, dù sao đài truyền hình cũng là nơi nhiều người nhiều miệng, nếu như bị người khác thấy được cô với Đường Diệc Đình một mình ở cùng với nhau, chỉ sợ lời đồn đãi sẽ tán loạn khắp nơi.

Ở chỗ máu chót, cô không muốn chọc phiền toái.

“Được rồi, anh chờ em ở bãi đậu xe.” Đường Diệc Đình thấy thế cũng thu liễm lại, không hề trêu chọc cô nữa.

“Được!” Cô gật gật đầu, xem như đáp ứng lời mời của anh.

*****

Mười phút sau, Lý Nguyên Y thay xong quần áo, đi vào thang máy đi xuống bãi đậu xe.

Nhìn thấy chiếc Ferrari của anh ngừng ở chỗ không xa, đèn xe sáng rõ, cô nhìn xung quanh, thấy chung quanh cũng không người, lúc này mới tăng nhanh bước chân đi về hướng của anh.

Di động để trong túi xách, lại vang lên ngay lúc này, cô dừng chân lại, lấy điện thoại di động ra, vừa nhìn, là anh hai!

Tối hôm nay anh hai đi với đồng nghiệp tới quán bar để ăn mừng, bây giờ còn sớm như vậy, sao lại rảnh gọi điện thoại cho cô nhỉ?

Chẳng lẽ, là tiết mục tối nay của cô sao?

Bỗng nhiên Lý Nguyên Y cảm giác được huyết thái dương nhảy lên, không hiểu sao cảm thấy có chút chột dạ.

Điện thoại vang lên vài tiếng, cô mới nhắc máy: “Anh hai - - “

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người, Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hào Tình Thâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Anh hai cảnh cáo

“Đã ghi hình tiết mục xong chưa? Anh ở cửa đài truyền hình, đón em về nhà.” Giọng Lý Xương Húc thật bình tĩnh, một chút cảm giác phập phồng cũng không có, truyền vào trong tai Lý Nguyên Y, lại rõ ràng cảm thấy có cái gì không đúng, lại càng kết luận chắc chắn, anh ta thực sự có xem tiết mục. Trước đó, bởi vì sợ anh hai sẽ phản đối cô phỏng vấn Đường Diệc Đình, cho nên mỗi khi anh ta hỏi những chuyện có liên quan tới tiết mục, lúc nào cô cũng nói vài câu lấy lệ cho qua. Chao ôi, vậy cũng không được, cuối cùng anh ta cũng biết.

“Nha đầu, em có nghe không vậy?” Lý Xương Húc thấy cô không nói lời nào, giọng nói vô ý thức trầm xuống vài phần.

“Vâng, anh chờ em một chút, bây giờ em đang đi ra.” Lúc này, Lý Nguyên Y không có dung cảm để khiêu chiến anh ta, chỉ đành lựa chọn vứt bỏ Đường Diệc Đình.

Cúp máy xong, cô nhìn về phía Ferrari một cái, gửi cho Đường Diệc Đình một tin nhắn, lúc này mới xoay người, bước nhanh rời đi.

Đường Diệc Đình ngồi ở trong xe, thấy cô chân thành đi tới, vốn dĩ muốn nghiêng người qua ghế phụ, mở cửa xe giúp cô. Ai ngờ lại thấy cô đột nhiên nghe điện thoại, đầu cũng không quay lại đã rời đi.

Người đàn ông nhú mảy, lúc này, điện thoại di động lại đúng lúc gửi đến một tin nhắn của cô: “Thật ngại, anh hai tôi ở cửa đài truyền hình, tôi đi trước.”

Nhưng Boss không giống như vậy, anh là người cần đạt được hạnh phúc nhất...

“Cám ơn anh, trợ lý Nặc.”

Giọng nói dễ nghe của Lý Nguyên Y, kéo Rose từ trong suy nghĩ trở về, anh ta khom lưng cung kính với cô, rất nhanh rời đi.

Lý Nguyên Y đi tới phòng làm việc của tổng giám đốc, lòng, bỗng nhiên co rút lại, tay phải đang muốn gõ cửa, lại dừng ở giữa không trung, từ đầu tới cuối vẫn không có cách nào rời xuống.

Rose nói tâm tình anh không tốt, là có quan hệ gì tới mình sao?

Hay là, xảy ra chuyện gì rồi?

Trong lúc nhất thời, suy nghĩ có chút loạn, ý nghĩ muốn gặp anh, từ từ rõ ràng hơn. Lý Nguyên Y cắn môi, lông mi nhẹ như vũ công cong nháy vài cái, cuối cùng hít sâu, ngay cả cửa cũng không gõ, trực tiếp vặn nắm cửa đi vào.

Còn tưởng rằng đập vào mắt mình, sẽ là hình ảnh anh ngồi ngay ngắn trên ghế giám đốc, tư thế oai hùng làm việc nghiêm túc, nhưng ai biết, thực tế lại hoàn toàn ngược lại, đơn giản bởi vì, anh ngủ thiếp đi.

Người đàn ông dựa vào ghế giám đốc, hai mắt nhắm nghiền, ánh mặt trời mảnh vụn mùa thu, từng điểm từng điểm, xuyên thấu qua cửa sổ sát đất, chiếu lên khuôn mặt anh tuấn phi phàm kia, ngũ quan tinh xảo mê người, giống như dính vào một vầng ánh sáng nhu hòa, làm cho khí tràng lạnh lẽo của cả người anh ít đi, trong nháy mắt ấm áp hơn rất nhiều.

Đây là lần đầu tiên Lý Nguyên Y, nhìn thấy bộ dáng ngủ của anh, yên tĩnh vui vẻ, cô lặng yên cảm thán trong lòng, thế giới tốt đẹp, cũng không vượt qua điều này.

Tim đập, không hiểu sao lại gia tốc lên, bịch bịch bịch, ở trong không gian yên tĩnh như thế này, vô cùng rõ ràng. Lý Nguyên Y ôm ngực, sợ đánh thức anh, cô cố hết sức giảm nhẹ bước chân, rón ra rón rén đi tới ghế sofa, ngồi xuống.

Bàn trà ở chỗ ghế sofa, vừa vặn có một quyển tạp chí về tài chính kinh tế, cô thuận tay cầm lên, nghiêm túc nhìn xem.

Lúc này, người đàn ông ngồi trên ghế giám đốc, mí mắt vụng trộm hí lên, nhất cử nhất động của cô, nhìn toàn bộ ở trong mắt. Trên thực tế, từ khi tiếng bước chân của cô vừa tới cửa, anh đã tỉnh. Từ nhỏ, thính lực của tai anh đã hơn người, thậm chí ngay cả lúc cô đứng ở cửa, tiếng hít thở lúc nặng lúc nhẹ, anh cũng có thể nghe được rõ ràng tường tận.

Có chút tò mò mục đích lần này cô tới đây, nhưng nghĩ đến tin nhắn quyết tuyệt kia của cô, Đường Diệc Đình dứt khoát hạ quyết tâm, tiếp tục nhắm mắt lại không để ý tới cô, lại không cẩn thận, thật sự ngủ say sưa.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua, không ý thức được, Lý Nguyên Y đã coi hết quyển tạp chí. Ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo trên tường, năm giờ 20 phút.

Không nghĩ tới, cô mới ngồi một chút, đã hai tiếng. Con mắt hạnh vô ý thức nhìn về phía người đàn ông, vẫn thấy anh nhắm hai mắt lại như cũ, hình như ngủ rất ngon.

Sao lại còn chưa tỉnh?

Không thoải mái sao?

Ngủ trưa hơn hai tiếng đồng hồ, anh sẽ không bị nhức đầu sao?

Trong lòng có chút bất an, cô đứng dậy, dự định đi tới đánh thức anh.

Lúc này, Lý Nguyên Y không có giảm nhẹ bước chân nữa, gót gài cao gót nhỏ gọn, “cốp cốp cốp” va chạm sàn nhà, những nốt nhạc có tiết tấu dồi dào, chỉ chốc lát, cô đã đi tới bên cạnh người đàn ông.

“Đường Diệc Đình - - “

Lý Nguyên Y khẽ gọi tên của anh, giọng nói trong veo, mang theo một chút nhu hòa, truyền vào trong tai người đàn ông, giống như mặt trời trong ngày mùa đông vậy, ấm áp chiếu vào lòng người, trong nháy mắt lòng của anh đã mềm nhũn ra.

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người*, *Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hào Tình Thâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

buông tay...

Anh ôm chặt cô, bước nhanh đi tới khách sạn, dọc theo đường đi, Lý Nguyên Y vừa khóc vừa cười, quả thực lần qua lần lại hành hạ anh mà.

May mắn khách sạn Tinh Tế cũng ở bờ sông, không đến mười phút thì đã tới.

Thật vất vả đi vào trong phòng, hai tay Lý Nguyên Y vẫn còn nắm cổ áo anh, vô ý thức cười cười với anh.

Cảm nghĩ trước:

Đây là lần thứ ba nói trong bài, khi tới chương này, thì tâm tình vô cùng phức tạp, bởi vì nó biểu hiện việc về sau mỗi ngày ít nhất có 6000 cập nhật trở lên, cũng biểu hiện sẽ có một đám đáng yêu các người, bởi vì vấn đề thu phí, ngẫu nhiên rồi đi (ô ô, để cho ta khóc đi!)

Tốt lắm, quay lại chuyện chính!

Một, đến tốt cùng sáu năm trước đã xảy ra chuyện gì?

Hai, Y Y có phải mối tình đầu Giang Nghiên Hi của Đường thiếu hay không?

Ba, có người đoán cháu trai cô là con của cô với nam chủ, là như thế thật sao?

Bốn, bối cảnh hai người đối lập nhau, đường tình yêu có phải hết sức nhấp nhô hay không?

Năm, nam phụ Lục Tuyển Thần tồn tại như thế nào? Anh ta đến, sẽ chế tạo ra sự phong ba gì cho nam chủ nữ chủ?

Sáu, đối thủ một mất một còn của nam chủ, người đứng đầu tổ chức thần bí W.E là ai?

...

Rất nhiều rất nhiều vấn đề đó, nhất định Lạp Lạp sẽ cố gắng viết để cho mọi người thích!

Văn này, hao phí mất ba năm mới suy nghĩ tốt, vở kịch hay đều ở phía sau, kính xin tất cả mọi người ủng hộ nhé!

Cuối cùng nói một câu, đối với tác giả mà nói, vô cùng quan trọng, quan hệ tới vận mệnh sau này của văn, cùng với việc tác giả có thể tăng lực đổi mới hay không! Hy vọng năm giờ sáng ngày 16, cũng chính là đêm nay sau 12 giờ đêm nay, có thể ở bảng fan chứng kiến bóng hình của các vị xinh đẹp!

Yêu các người!

Chúc từng người thích văn này, hạnh phúc mỹ mãn!

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người, Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hảo Tình Thâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Trở lại quỹ đạo sáu năm trước

Edit: minhhaconan

Nụ cười ngọt ngào như thể tiêu diệt toàn bộ lý trí của anh, trong nháy mắt đôi mắt thâm thúy chuyển sang âm u, sau khi lấy thẻ ra mở cửa phòng, anh sai bước tới phòng ngủ, đẩy cô lên giường không chút lưu tình.

Động tác Đường Diệc Đình ưu nhã cởi quần áo xuống, tiện tay ném sang một bên, sau đó liền quỳ một chân dọc theo bên trên, hai tay chống ở hai bên cô: “Nếu như em cảm thấy có lỗi với anh, thì hãy ở lại bên cạnh anh, được không?”

Giọng anh khàn khàn trầm thấp, mặc dù đang thờ hồng học do chạy đến thì vẫn thâm tình lưu luyến như vậy.

Lý Nguyên Y cũng không trả lời mà tự nhiên đưa tay ôm cổ anh, lúc này đôi mắt xinh đẹp cong cong, bộ dáng trông như trăng lưỡi liềm tản ra một loại ánh sáng đặc biệt.

Gương mặt vốn xinh đẹp nay bởi vì rượu cồn càng đỏ ửng, cực kỳ động lòng người, cái miệng nhỏ nhắn tròn bóng đỏ búng lại càng khiến thần kinh của anh không thể không bị thiêu đốt.

“Yeon Hee ——”

Lục Tuyền Thần sai đôi chân dài chạy lên trước, đáng tiếc không chờ anh chạy ra mấy vước, xe đã rời cung lao ra đường lớn như tên bắn, nghênh ngang rời đi, chỉ để lại một bóng xe phách lối cho anh.

Lục Tuyền Thần ngơ ngác nhìn chiếc Ferrari màu xanh dương rời khỏi, một lúc lâu cũng không hồi hồn lại.

Chẳng lẽ, nhiều năm như vậy, cô luôn luôn sống tại Hongkong sao?

*****

“Chúng ta đang đi đâu vậy?”

Nhìn phong cảnh ngoài xe cho thấy đây rõ ràng là hướng đến ngoại ô, Lý Nguyên Y ngẩng đầu lên, trong đôi mắt hiện lên một chút sự tò mò, trong bụng, lại mơ hồ có chút mong đợi.

“Em đoán xem?” Anh nhếch môi, treo một nụ cười nhàn nhạt bên khóe miệng, ý tứ không rõ.

“Anh biết em ghét đoán, đi đâu? Nói cho em biết đi.” Lý Nguyên Y rất tự nhiên đưa tay tới quơ quơ cánh tay của anh, lại thấy anh liếc xéo cô một cái: “Đi một nơi có thể bán em đi.”

“Thôi đi, anh cho em là đứa trẻ ba tuổi à.” Cô hơi trề môi, định nhìn ra phía ngoài cửa sổ, không thềm để ý đến anh nữa.

“Chúng ta đi hóng gió bên bờ biển, thế nào?” Giọng nói hấp dẫn mê hoặc của anh ở thời điểm lạnh giá cuối thu này, giống như có một loại sức quyến rũ say lòng người, để cho cô quên phản ứng trong nháy mắt, chỉ có thể gật đầu một cái theo bản năng.

Đường Diệc Đình thấy cô khó có khi thuận theo mình như vậy, tâm tình hưng phấn gia tăng tốc độ, không bao lâu sau, chiếc Ferrari màu xanh dương đã thấy cây cầu vượt, chạy về hướng bờ biển.

Đã là tháng mười một, nhiệt độ bên bờ biển có chút thấp, sau khi xuống xe, Lý Nguyên Y đột nhiên hắt hơi một cái, theo bản năng ôm chặt hai cánh tay, cố gắng làm cho cơ thể mình ấm lên được thêm một chút.

Lúc này, đột nhiên có một cánh tay chặc khòe duỗi tới, choàng qua vòng eo nhỏ nhắn của cô, nhẹ nhàng ôm cả người cô vào lòng.

Tiềm thức Lý Nguyên Y bảo nên xoay người, một nháy mắt khi quay đầu kia vừa đúng đụng phải mặt anh đang cúi xuống, môi cùng môi, cứ như vậy, không hề ngoài ý muốn dính vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người, Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hào Tinh Thâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Bình tĩnh thừa nhận!

Edit: mia_trn

Cô chưa từng nghĩ tới cảnh này, khuôn mặt đỏ lên, vô thức muốn né tránh anh. Làm sao Đường Diệc Đình có thể để cô được như ý nguyện, một tay anh mạnh mẽ khống chế cô, một tay kia lại giữ chặt cằm của cô, một lần nữa đặt lên bức tường lạnh buốt như băng kẹo đường.

Chiếc cài tóc trên đầu cô bị anh gỡ xuống, làn tóc dài như sóng nước tùy ý xõa xuống, bị gió biển thổi lật phất, càng làm cô thêm mấy phần quyến rũ.

Ngón tay thon dài của anh luồn qua khe hở, dịu dàng vuốt ve mái tóc của cô, nụ hôn càng thêm nhiệt tình.

...

Ánh mắt Đường Diệc Đình thoáng buồn bã. Cô nhiệt tình như vậy, thật là hiếm thấy, làm anh không kiềm chế được có khát vọng trong nội tâm đối với cô. Bàn tay anh lần mò lên trên, “Xoạc...”, khóa kéo phía sau lễ phục hồng nhạt dễ dàng bị anh kéo xuống, phần lưng của cô khẽ run, lộ ra một mảng lưng trần trắng trẻo.

Cảm thấy lạnh buốt, cô bỗng chốc run rẩy, còn anh lại thuận thế ôm cô lên, mở cửa xe, hai người cứ như vậy chui vào chỗ ngồi nhỏ hẹp phía sau.

...

Trời ạ, sao cô có thể

“Không, bây giờ không được.”

Đôi mắt vốn đang mờ mịt, trong nháy mắt trở nên vô cùng tỉnh táo. Siết chặt bàn tay của mình, cô cố gắng đẩy lồng ngực cứng rắn của anh ra xa.

Đường Diệc Đình không nghĩ tới, đang trong giờ khắc quan trọng như vậy mà cô gái này lại kêu anh dừng lại, khuôn mặt tuần tú lập tức trở nên lạnh lẽo. Chẳng lẽ cô thù thân như ngọc là vì Lục Tuyên Thần?

Nghĩ đến khả năng này, anh liền không kiềm chế nổi, mang theo sự trừng phạt, cắn thật mạnh lên môi cô.

“Dừng... Dừng có như vậy được không? Đường Diệc Đình, hôm nay thật sự không được, hôm nay em... cái kia tới.”

Lý Nguyên Y không chịu nổi bộ dạng lạnh lùng của anh, vội vàng giải thích, đúng là cô sợ Đường Diệc Đình sẽ làm chuyện kia.

“Em đến cái kia rồi?”

Lời của cô, như một thùng nước lạnh trong mùa đông, khiến anh hoàn toàn tỉnh táo.

“Ừm”

Thẹn thùng gật đầu, cô thầm nắn nắn mình ở trong lòng, vừa mới bị anh hôn, thế mà đã quên hôm nay bà di của mình tới thăm.

Lý Nguyên Y ơi là Lý Nguyên Y, mày đúng là càng sống càng ngốc.

Nhưng dù cô có ngu ngốc cũng hiểu, đàn ông sau khi bị khiêu khích, nếu không thể làm cái kia, rất có thể sẽ vì nín nhịn mà sinh bệnh.

Nghĩ vậy, cô nhìn vào mắt của anh, mang theo một chút áy náy.

Mặt Đường Diệc Đình lúc trắng lúc xanh, thậm chí dài một hơi, tiếp đó thật khó khăn rời khỏi người cô.

Khép quần áo của cô lại, tiếp theo đưa áo vest đã bị ném sang một bên cho cô mặc vào, giọng nói dịu dàng như nước: “Đến cái đó mà còn mặc ít như vậy, nếu em bị bệnh thì phải làm sao?”

Cô không ngờ tới anh lại như vậy, trong lòng còn đang cố tránh thân thể của anh, trong nháy mắt, hai mắt như nhiễm một làn sương mù mỏng manh.

Nhìn thấy anh ở trước mặt mình cầm lấy từng cái quần áo mặc lên, trong lòng Lý Nguyên Y tựa như nghiêng ngả.

“Thế nào? Có phải cảm thấy có chút tiếc nuối?”

Đường Diệc mặc quần áo từ từ, nhìn thấy cô vẫn sững sờ ngẩn người, không nhìn được sờ sờ đầu cô, mỉm cười bốn cọt.

“Hừ, còn lâu em mới...”

Người đàn ông này, da mặt còn có thể dày hơn không.

“Haiz, thật đúng là một người phụ nữ tàn nhẫn...”

Đường Diệc Đình giả vờ bực bội lắc đầu, nhưng đôi mắt nhìn cô đầy dịu dàng.

“Anh khó chịu ư?”

Cô ngờ ngác hỏi anh, mãi đến lúc nói xong mới kịp phản ứng, đã biết là như vậy mà còn ngu ngốc hỏi cái vấn đề nhạy cảm đó.

“Bảo bối, nếu như anh khó chịu, em sẽ giúp anh sao?”

Lời của anh đầy ẩn ý, Lý Nguyên Y đột nhiên cảm thấy khoang xe thật nhỏ hẹp, trong không khí tràn đầy mùi vị ám muội làm tim cô đập liên hồi.

“Em cũng không biết làm thế nào để giúp anh.”

Cô khó khăn nuốt nước bọt, chưa kịp suy nghĩ đã phát ngôn. Lại một lần nữa, cô hận không thể cắt đứt chính cái lưỡi của bản thân.

Lý Nguyên Y, mày đúng là không có tiền đồ.

“Bảo bối, nếu biết làm thế nào để giúp thì em sẽ giúp sao? Hà? Có muốn anh dạy em không?” Khuôn mặt tuần tú đột nhiên áp sát cô, đôi mắt chột lóe lên ý cười.

“Ồi, Đường Diệc Đình, em có chút không thoải mái, chúng ta vẫn nên trở về thôi.” Cô lắc đầu một cái, tốt nhất là nhanh chóng rời khỏi nơi này, bằng không lại phát sinh sự việc gì đó.

Mỗi lần nghĩ đến Đường Diệc Đình, cái đầu thông minh của cô thật sự không kịp phản ứng, gây ông đập lưng ông, cô đúng là luôn làm chuyện ngu ngốc. Haiz!

“Được.”

Gió tay lên xem, đã hơn mười giờ, anh cũng không muốn trêu đùa cô nữa, dù sao cũng còn nhiều thời gian, trải qua tối nay, anh đã xác định, ít nhất trong lòng mình cũng có tình cảm với cô gái này, chỉ cần anh không buông tay, anh tin tưởng nhất định có một ngày anh có thể thay thế người kia, trở thành người quan trọng nhất trong lòng cô.

Thực ra Đường Diệc Đình không biết là, anh cũng đã sớm để cô ở nơi quan trọng nhất trong lòng. Chẳng qua, rất lâu sau đó anh mới có thể hiểu được chuyện này.

Lúc Lý Nguyên Y trở lại khách sạn thì lại bị cảnh tượng đồ sộ trước cửa làm cho hoa mắt.

Fendi, Gucci, Prada, LV, chỉ thấy một đồng túi xách vô cùng đẹp đặt ngay ngắn trước cổng, rực rỡ muôn màu, thấy vậy khiến cô hoa cả mắt.

Trời, đây là tình huống gì đây?

Cô theo bản năng nhìn quanh bốn phía, một bóng người cũng không có? Rốt cuộc là ai đặt mấy thứ này ở cửa phòng của cô?

Đang lúc buồn bực không thôi, thì từ phía sau truyền đến giọng nói ngọt ngào:

“Y Y cuối cùng cậu cũng trở về!”

Cô xoay người thì thấy là Lê Lâm!

“Không phải cậu quay về thành phố A rồi sao?” Lý Nguyên Y hơi giật mình, nội tâm dậy sóng, thật may mắn, Đường Diệc Đình vừa mới nói còn có chút chuyện, không đi lên cùng cô, bằng không nếu bị Lê Lâm bắt gặp, vậy thì thật là thảm.

Nghĩ vậy, cô sợ tới mức đổ mồ hôi lạnh.

“Haiz, đừng nói nữa, tớ vừa đến sân bay mới phát hiện để quên giấy thông hành, không bay được.” Lê Lâm kể lại.

“Cho nên cậu cảm thấy buồn bực, liền chạy đến thành phố Hải Cảng, quét sạch các cửa hàng ở Quảng Đông hả?” Nhìn cái túi to đùng, đầu Lý Nguyên Y có chút đau, đột nhiên có chút tò mò, tại sao cô nhóc này lại mang nhiều đồ về như vậy?

“Tớ về thì sao?” Lê Lâm bĩu môi, cười có phần điên điên: “Mở cửa nhanh lên, hôm nay tớ có chuyện thú vị muốn nói với cậu.”

“Ừ, nói nghe một chút.” Cô mở cửa, xách giúp đồng túi xách chuẩn bị đi vào phòng.

“Ồi, mệt chết mất.” Lê Lâm vừa vào cửa, người liền mềm nhũn, lực lợi một cách rất không có hình tượng, chỉ chốc lát lại ngồi dậy, hưng phấn nói: “Hôm nay tớ đi xem bói, giúp cậu cầu được một quẻ tốt.”

“Hả?” Lý Nguyên Y ngồi xuống, hứng thú hỏi han.

“Ồi, cậu không thích hợp bắt lính theo danh sách, chuyện chung thân đại sự của cậu, sao lại không quan tâm như vậy?”

Lê Lâm thật sự không thể chịu được vẻ mặt không sao cả của cô bạn tốt, không khỏi sốt ruột. Trong lòng âm thầm ảo tượng bộ dạng Lê Lâm dán hai cái râu, khỏe miệng không tự giác thoáng hiện lên nét cười yếu ớt, chẳng qua cô cũng không dám nói ra: “Vậy xin mời Lê đại sư nói tường tận, tiểu nữ xin rửa tai lắng nghe?”

“Cũng không nhiều lắm, tớ hôm nay chỉ giúp cậu cầu được quẻ tốt, nói cậu năm nay Hồng Loan Tinh động, nhân duyên nhất định sẽ xuất hiện.”

“Hả?”

Lê Lâm nói xong, hứng trí hùng hực, mà Lý Nguyên Y thì lại không tự giác nhớ tới khuôn mặt của Đường Diệc Đình, người yêu định mệnh, nếu là Đường Diệc Đình thì thật tốt!

“Người giải xăm nói, hai người sẽ gặp rất nhiều trắc trở, nhưng nếu hai người chân thành mở lòng, nhất định có thể vượt qua cửa ải khó khăn, mây mờ trắng tờ nha. Này, cậu có đang nghe mình nói chuyện không? Thấy bạn thân có chút không tập trung, Lê Lâm trở nên bực bội, trực tiếp ném cái gối đầu qua.

“A, cậu đây là bạo lực nha!”

Lý Nguyên Y rất nhanh bắt lấy cái gối, thuận tay ôm vào trong ngực, tức giận trừng mắt liếc mắt cô bạn tốt.

“Haiz, cậu như vậy mà không hiểu nỗi khổ tâm của tớ, hu hu.”

“Vậy của cậu thì sao?”

“Tớ hả, không xin quẻ, chỉ thử đi bái nguyệt lão, thuận tiện buộc dải lụa đỏ lại. Người ta nói thăm đọc tên của đối phương, sau đó buộc dải lụa đỏ lại, rồi bái Nguyệt Lão sẽ linh nghiệm. Tớ hả, tớ cầu lấy một người có cái tên vang dội trong tương lai.”

“Là cái gì?” Lý Nguyên Y đứng lên, đi tới cái tủ trước, rót một ly nước lọc.

“Tiểu Rùa Vàng.”

“Phụt...”

Nước uống đến miệng, thiếu chút nữa thì phun ra, Lý Nguyên Y đang muốn nói gì đó, lúc này tiếng đập cửa vang lên, trong đầu cô không khỏi có linh cảm mãnh liệt, trời ơi, sẽ không phải là...

Đang lúc cô muốn chạy đi mở cửa thì Lê Lâm đã sớm bước tới cửa.

“Đã trễ thế này, người nào vậy?”

Lê Lâm nhú mày cau mặt, chậm rãi mở cửa, mà Lý Nguyên Y lại căng thẳng theo sau cô, thật hận không thể xông lên kéo Lê Lâm lại.

Nhưng mà, cô không dám!

“Anh...”

Một người đàn ông đứng ở cửa. Anh ta rất cao, ít nhất cũng trên 1m85, cho dù là người cao 1m65 như Lê Lâm cũng phải ngẩng cổ lên mới có thể nhìn được mặt anh.

Rất đẹp trai nha!

Ngũ quan tinh xảo, khí chất thanh cao, quần áo toàn một màu đen, lại ở trong đêm khuya làm cho cả người thoát nhìn đặc biệt lạnh lùng, tuấn mỹ tựa như quỷ Satan, tràn ngập trí mạng.”

Lê Lâm gian nan nuốt nước bọt, hai mắt nhìn chòng chọc anh. Sao người đàn ông này lại có chút quen quen chứ? Hình như đã gặp qua ở đâu?!

Đột nhiên giật mình, người đàn ông này không phải là...

Đường Diệc Đình không ngờ đến người phụ nữ nhà anh đêm nay còn ở Hồng Kông, con mắt âm u kín đáo giật mình, chứng kiến người đằng sau Lê Lâm vụng trộm khoa tay múa chân, trong lòng anh mừng thầm, mặt không chút thay đổi nói câu “Thật có lỗi.”, cũng không chờ Lê Lâm kịp phản ứng, trực tiếp mở cánh cửa bên cạnh, đi vào.

“Vù...”

Cuối cùng Lý Nguyên Y thở phào nhẹ nhõm, ôm ngực chậm rãi đi vào buồng trong.

Một lúc lâu sau, Lê Lâm mới kịp phản ứng, rầm một tiếng, đóng cửa lại, sau đó như phát hiện thấy đại lục mới, hưng phấn lắc vai Lý Nguyên Y: “Hoàng đại tiên đứng là linh, Y Y, Đường Diệc Đình nha!”

“Đường Diệc Đình thì liên quan gì đến Hoàng đại tiên?” Ngược lại, Lý Nguyên Y có chút tò mò.

“Trời ơi, ở Hồng Kông cũng có thể gặp được, không chừng anh ta chính là mạng Thiên Từ.” Lê Lâm nói xong, vội vàng chạy đến bên cửa sổ, mở bức rèm ra, cái đầu nhỏ ngó ra ngoài dò xét, nhìn về phía bên trái, tự thì thầm nói,~: “Trèo qua độ khó cũng không lớn, Y Y, vì chung thân đại sự, đêm nay phải trèo cửa sổ?”

Lý Nguyên Y vừa nghe, lập tức ngã lộn nhào.

Lúc này, điện thoại có tin nhắn, cô vội vã mở ra...

“Vừa rồi không tiện đưa canh đậu đỏ cho em, tí nữa sẽ có người đưa đến, buổi tối uống nước nóng, sẽ ngủ dễ chịu hơn.”

Tin nhắn vừa mới không lâu lắm, cô liên tục nhìn tới mấy lần, tuy canh đậu đỏ còn chưa thấy nhưng lúc này trong lòng cô đã thấy rất ngọt ngào, thì ra vừa mới rồi anh đi mua canh đậu đỏ cho cô.

“Cám ơn anh.”

Tay nhỏ bé đánh chữ hồi lâu, sau cùng lại xóa đi, chỉ gửi đi ba chữ, ba chữ rất bình thường như đại biểu cho nơi sâu nhất trong nội tâm của cô, thật cảm động.

“Ngày mai anh quay về New York có việc.”

Chỉ chốc lát, di động lại có tin nhắn gửi đến.

Nhìn đến ba chữ quay về New York, lòng của cô mãnh liệt run lên một cái, bốc chốc hô hấp có phần khó khăn, anh tại sao lại phải về New York rồi?

Thật luyến tiếc!

Lý Nguyên Y ngơ ngác cầm điện thoại, ngồi ở mép giường, không biết nên trả lời như thế nào.

Mà Lê Lâm vẫn chưa phát hiện ra nội tâm đang rung động của cô, tâm tình của cô ấy rất tốt, vừa hát vừa cầm quần áo đi vào toilet.

Lúc này, tiếng đập cửa lại vang lên lần nữa, Lý Nguyên Y vừa mở cửa liền nhìn thấy nhân viên phục vụ đem canh đậu đỏ đến. Vành mắt đột nhiên nóng lên, đợi người phục vụ đi xa, lúc sau cô đi đến gõ cửa phòng Đường Diệc Đình.

Hồi lâu cũng không có động tĩnh, có lẽ là đang tắm. Nhìn cái túi trong tay, cô chu chu môi buồn bã quay trở về phòng, đóng cửa lại.

Sau khi trở lại thành phố A, cuộc sống của Lý Nguyên Y lại trở lại quỹ đạo bình thường.

Lý Xương Húc đã đi vùng khác tập huấn, trong khoảng thời gian này, cô đều một mình ở nhà.

Sau khi tắm rửa xong, cô cầm một quyển sách từ trên giá, tùy ý nằm trên sofa, cũng không biết chuyện gì xảy ra, cũng không có cách gì tĩnh tâm.

Lúc này, điện thoại vang lên tiếng ting ting, tưởng là Đường Diệc Đình, ai ngờ lại là Lê Lâm, gọi điện qua nói cho cô, một thời gian nữa Lục Tuyền Thần sẽ đến thành phố A chụp quảng cáo.

“Thân ái, quảng cáo JS kia thật là tốt nha, người có thể là nhân vật nữ chính, thật là kiếp trước đã cứu vớt cả hệ ngân hà.” Giọng nói của Lê Lâm đầy sức sống.

Lý Nguyên Y cười cười, thực ra cũng chẳng hiểu được tâm lòng của người hâm mộ.

Nhưng nếu nhìn người trong lòng mình cùng người khác thân mật, trong lòng nhất định sẽ không thoải mái. Nghĩ vậy, bỗng nhiên cô nhớ tới mấy ngày nữa trong buổi tiệc ngôi sao long trọng, Đường Diệc Đình sẽ đi cùng với Tô Tâm Lôi, thật bực tức.

Lê Lâm cũng không biết nỗi buồn của cô, cứ thế kể ra: “Cho nên đến lúc quay phim, cậu nhất định phải đến nha.”

“Được, có thời gian tớ sẽ đi xem một chút.” Lý Nguyên Y nghĩ thầm, chuyện này ít nhất cũng phải một tháng sau, không vội.

Lê Lâm nhận được câu trả lời, liền thỏa mãn cúp điện thoại.

Lý Nguyên Y thở dài, gấp sách lại, tắt đèn đi ngủ.

Đêm nay, cô có một giấc mơ.

Trong mơ, có một cánh đồng lavender trải dài, còn cô mặc áo cưới tuyệt đẹp, chạy băng băng trong biển hoa, có một người đàn ông cao lớn từ phía sau ôm lấy cô, cô muốn quay đầu lại xem nhưng anh lại bá đạo hôn cô...

“Đỉnh linh đỉnh linh...”

Đồng hồ báo thức vang lên, cô vẫn không muốn mở mắt, tiếp tục đắm chìm trong giấc mơ. Hình ảnh này đẹp quá, nơi nơi tràn ngập không khí hạnh phúc, nhưng vì sao khuôn mặt người đàn ông lại mơ hồ như vậy, mặc kệ cô cố gắng bao nhiêu cũng không nhìn rõ...

“Đỉnh linh đỉnh linh...”

Mười phút sau, đồng hồ báo thức lại vang lên lần thứ hai, đang lúc mơ mơ màng màng, cuối cùng Lý Nguyên Y cũng tỉnh lại, đưa tay cầm lấy đồng hồ, thì thấy bây giờ ba mươi phút.

A, chết chắc rồi!

Thời gian cấp bách, cô không rảnh rỗi để nghĩ về giấc mơ ngọt ngào kia nữa, vội vàng đi vào toilet đánh răng rửa mặt bằng tốc độ nhanh nhất, sau đó xách túi lao ra cửa như tên bắn.

Lúc này, lá phong đã đỏ.

Lúc trước, sở dĩ ban đầu Lý Xương Húc mua căn hộ ba tầng ở tòa nhà Tiểu Dương này là vì bên ngoài có một rừng phong lớn, là thứ em gái bảo bối của anh yêu thích.

Tiếc là hôm nay Lý Nguyên Y không có nhân hạ thoải mái thưởng thức lá phong mà là chạy một mạch, thầm nghĩ chỉ cần đi qua rừng phong này là có thể bắt xe rồi.

...

Sau khi com nước xong, Đường Diệc Đình nhanh chóng lái xe đến đài truyền hình.

“Đến rồi.” Thấy Lý Nguyên Y nhắm mắt lại ngủ, anh không nhìn được bí mật đưa tay vuốt vuốt lông mi dài của cô.

Lý Nguyên Y khẽ mở mắt, lúc nhìn thấy phong cảnh bên ngoài, ánh mắt chợt thoáng qua chút kinh hoàng, vội vàng thúc giục anh: “Sao anh lại dừng ở trước cửa đài truyền hình, nhanh lên, chạy đến đầu đường phía trước đi.”

Trời ạ, bây giờ đang là giờ cao điểm, anh lại đi chiếc xe thể thao số lượng có hạn, cả thành phố A chỉ có một chiếc, có người có ý điều tra sẽ biết anh là Đường thiếu. Nếu bị đồng nghiệp nhìn thấy cô bước từ trong xe ra, cô sẽ hết đường chối cãi.

“Em không phải đang vội sao?” Đường Diệc Đình thấy bộ dáng cô nóng lòng muốn phải sạch quan hệ, mày rậm khẽ cau lại, trong lòng không hiểu sao có chút không thoải mái.

Lý Nguyên Y lo lắng nhìn đồng hồ, tám giờ năm mươi phút, thời gian thật gấp rút!

Quên đi, vẫn là nên đi xuống.

Nghĩ vậy, cô cắn môi, cuối cùng ôm tâm lý may mắn mở cửa xe lại nhanh mắt nhìn thấy cách đó không xa có người chậm rãi mở cửa xe, đúng là Tô Tâm Lôi, sợ tới mức vội vàng đóng kín cửa xe một lần nữa, quay đầu, giọng nói thúc giục: “Nhanh lên, dừng ở đầu đường phía trước, làm ơn làm ơn?”

Nếu không đi, bị Tô Tâm Lôi phát hiện, chỉ sợ lại bị châm chọc khiêu khích một phen. Cô không phải sợ Tô Tâm Lôi, chỉ không muốn phiền phức mà thôi.

Thấy cô gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, Đường Diệc Đình bất giác mỉm cười, ung dung mở miệng: “Vậy phải xem thành ý của em.”

“Anh muốn thành ý?” Lý Nguyên Y tức giận trừng mắt liếc anh một cái, ở trước mặt người ngoài trước sau tao nhã ung dung, ở trước mặt anh, mỗi lần đều không còn sót lại chút gì.

“Thứ sáu tuần này, em làm bạn gái của anh, tham dự buổi tiệc ngôi sao long trọng.” Ngày đó, không chỉ là ngày kỷ niệm tròn mười năm sáng lập tập đoàn Star, lại là ngày quỹ JYX thành lập được năm năm, thời điểm quan trọng như vậy, anh đương nhiên hy vọng có thể cùng chia sẻ với cô.

“Không được!” Lý Nguyên Y lắc đầu, trực tiếp cự tuyệt. Cô bây giờ là bí mật lén lút cùng anh kết giao, nếu nghênh ngang đi đến buổi tiệc ngôi sao long trọng, không may truyền đến tai anh cả...

Chao ôi, thật buồn bực mà!

“Vậy thì không có biện pháp rồi.” Đường Diệc Đình thấy thế, lười nhác trả lời, thân thể cao to phút chốc tiến tới, rất dễ dàng vòng qua cô, mở cửa xe ra.

“Này, anh...” Lý Nguyên Y không ngờ anh lại xấu xa như vậy, mắt thấy Tô Tâm Lôi đã lái xe tới, cô cắn răng, tay chân lạnh lẽo đóng cửa lại, không nghĩ nhiều, toàn bộ thân thể bỏ nhào về phía anh, trực tiếp vùi mặt trước ngực anh, nghiêng răng nghiêng lợi: “Lái xe nhanh lên.”

“Hừ...” Đường Diệc Đình thờ dốc vì kinh ngạc, đột nhiên ôm được ôn hương nhuyễn ngọc, làm anh trong nháy mắt lòng thầm nhộn nhào, không thể không thừa nhận, cô gái nhỏ của anh rất có bản lĩnh trêu chọc anh, giống như bây giờ, tuy là vô tình nhưng lại hơn bất kỳ thủ đoạn nào.

--- ----- BỔ SUNG THÊM -----

Chương 78.1: Bình tĩnh thừa nhận!

Cô chưa từng nghĩ tới cảnh này, khuôn mặt đỏ lên, vô thức muốn né tránh anh. Làm sao Đường Diệc Đình có thể để cô được như ý nguyện, một tay anh mạnh mẽ khống chế cô, một tay kia lại giữ chặt cằm của cô, một lần nữa đặt lên bức tường lạnh buốt như băng kẹo đường.

Chiếc cài tóc trên đầu cô bị anh gỡ xuống, làn tóc dài như sóng nước tùy ý xõa xuống, bị gió biển thổi lật phất, càng làm cô thêm mấy phần quyến rũ.

Ngón tay thon dài của anh luồn qua khe hở, dịu dàng vuốt ve mái tóc của cô, nụ hôn càng thêm nhiệt tình.

...

Ánh mắt Đường Diệc Đình thoáng buồn bã. Cô nhiệt tình như vậy, thật là hiếm thấy, làm anh không kiềm chế được có khát vọng trong nội tâm đối với cô. Bàn tay anh lần mò lên trên, “Xoạc...”, khóa kéo phía sau lễ phục hồng nhạt dễ dàng bị anh kéo xuống, phần lưng của cô khẽ run, lộ ra một mảng lưng trần trắng trẻo.

Cảm thấy lạnh buốt, cô bỗng chốc run rẩy, còn anh lại thuận thế ôm cô lên, mở cửa xe, hai người cứ như vậy chui vào chỗ ngồi nhỏ hẹp phía sau.

...

Trời ạ, sao cô có thể

“Không, bây giờ không được.”

Đôi mắt vốn đang mờ mịt, trong nháy mắt trở nên vô cùng tỉnh táo. Siết chặt bàn tay của mình, cô cố gắng đẩy lồng ngực cứng rắn của anh ra xa.

Đường Diệc Đình không nghĩ tới, đang trong giờ khắc quan trọng như vậy mà cô gái này lại kêu anh dừng lại, khuôn mặt tuần tú lập tức trở nên lạnh lẽo. Chẳng lẽ cô thù thân như ngọc là vì Lục Tuyên Thần?

Nghĩ đến khả năng này, anh liền không kiềm chế nổi, mang theo sự trừng phạt, cắn thật mạnh lên môi cô.

“Dừng... Dừng có như vậy được không? Đường Diệc Đình, hôm nay thật sự không được, hôm nay em... cái kia tới.”

Lý Nguyên Y không chịu nổi bộ dạng lạnh lùng của anh, vội vàng giải thích, đúng là cô sợ Đường Diệc Đình sẽ làm chuyện kia.

“Em đến cái kia rồi?”

Lời của cô, như một thùng nước lạnh trong mùa đông, khiến anh hoàn toàn tỉnh táo.

“Ừm”

Thẹn thùng gật đầu, cô thẳm nắn mình ở trong lòng, vừa mới bị anh hôn, thế mà đã quên hôm nay bà di của mình tới thăm

Lý Nguyên Y ơi là Lý Nguyên Y, may đúng là càng sống càng ngốc.

Nhưng dù cô có ngu ngốc cũng hiểu, đàn ông sau khi bị khiêu khích, nếu không thể làm cái kia, rất có thể sẽ vì nín nhịn mà sinh bệnh.

Nghĩ vậy, cô nhìn vào mắt của anh, mang theo một chút áy náy.

Mặt Đường Diệc Đình lúc trắng lúc xanh, thẳm thở dài một hơi, tiếp đó thật khó khăn rời khỏi người cô.

Khép quần áo của cô lại, tiếp theo đưa áo vest đã bị ném sang một bên cho cô mặc vào, giọng nói dịu dàng như nước: “Đến cái đó mà còn mặc ít như vậy, nếu em bị bệnh thì phải làm sao?”

Cô không ngờ tới anh lại như vậy, trong lòng còn đang cố tránh thân thể của anh, trong nháy mắt, hai mắt như nhiễm một làn sương mù mỏng manh.

Nhìn thấy anh ở trước mặt mình cầm lấy từng cái quần áo mặc lên, trong lòng Lý Nguyên Y tựa như nghiêng ngả.

“Thế nào? Có phải cảm thấy có chút tiếc nuối?”

Đường Diệc mặc quần áo từ từ, nhìn thấy cô vẫn sững sờ ngẩn người, không nhìn được sờ sờ đầu cô, mỉm cười bốn cọt.

“Hừ, còn lâu em mới...”

Người đàn ông này, da mặt còn có thể dày hơn không.

“Haiz, thật đúng là một người phụ nữ tàn nhẫn...”

Đường Diệc Đình giả vờ bực bội lắc đầu, nhưng đôi mắt nhìn cô đầy dịu dàng.

“Anh khó chịu ư?”

Cô ngờ ngác hỏi anh, mãi đến lúc nói xong mới kịp phản ứng, đã biết là như vậy mà còn ngu ngốc hỏi cái vấn đề nhạy cảm đó.

“Bảo bối, nếu như anh khó chịu, em sẽ giúp anh sao?”

Lời của anh đầy ẩn ý, Lý Nguyên Y đột nhiên cảm thấy khoang xe thật nhỏ hẹp, trong không khí tràn đầy mùi vị ám muội làm tim cô đập liên hồi.

“Em cũng không biết làm thế nào để giúp anh.”

Cô khó khăn nuốt nước bọt, chưa kịp suy nghĩ đã phát ngôn. Lại một lần nữa, cô hận không thể cắt đứt chính cái lưỡi của bản thân.

Lý Nguyên Y, may đúng là không có tiền đồ.

“Bảo bối, nếu biết làm thế nào để giúp thì em sẽ giúp sao? Hả? Có muốn anh dạy em không?” Khuôn mặt tuần tú đột nhiên áp sát cô, đôi mắt chột lóe lên ý cười.

“Ồi, Đường Diệc Đình, em có chút không thoải mái, chúng ta vẫn nên trở về thôi.” Cô lắc đầu một cái, tốt nhất là nhanh chóng rời khỏi nơi này, bằng

không lại phát sinh sự việc gì đó.

Mỗi lần nghĩ đến Đường Diệc Đình, cái đầu thông minh của cô thật sự không kịp phản ứng, gây ông đập lưng ông, cô đúng là luôn làm chuyện ngu ngốc. Haiz!

“Được.”

Gio tay lên xem, đã hơn mười giờ, anh cũng không muốn trêu đùa cô nữa, dù sao cũng còn nhiều thời gian, trải qua tối nay, anh đã xác định, ít nhất trong lòng mình cũng có tình cảm với cô gái này, chỉ cần anh không buông tay, anh tin tưởng nhất định có một ngày anh có thể thay thế người kia, trở thành người quan trọng nhất trong lòng cô.

Thực ra Đường Diệc Đình không biết là, anh cũng đã sớm để cô ở nơi quan trọng nhất trong lòng. Chẳng qua, rất lâu sau đó anh mới có thể hiểu được chuyện này.

Lúc Lý Nguyên Y trở lại khách sạn thì lại bị cảnh tượng đồ sộ trước cửa làm cho hoa mắt.

Fendi, Gucci, Prada, LV, chỉ thấy một đồng túi xách vô cùng đẹp đặt ngay ngắn trước cổng, rực rỡ muôn màu, thấy vậy khiến cô hoa cả mắt.

Trời, đây là tình huống gì đây?

Cô theo bản năng nhìn quanh bốn phía, một bóng người cũng không có? Rốt cuộc là ai đặt mấy thứ này ở cửa phòng của cô?

Đang lúc buồn bực không thôi, thì từ phía sau truyền đến giọng nói ngọt ngào:

“Y Y cuối cùng cậu cũng trở về!”

Cô xoay người thì thấy là Lê Lâm!

“Không phải cậu quay về thành phố A rồi sao?” Lý Nguyên Y hơi giật mình, nội tâm dậy sóng, thật may mắn, Đường Diệc Đình vừa mới nói còn có chút chuyện, không đi lên cùng cô, bằng không nếu bị Lê Lâm bắt gặp, vậy thì thật là thảm.

Nghĩ vậy, cô sợ tới mức đổ mồ hôi lạnh.

“Haiz, đừng nói nữa, tớ vừa đến sân bay mới phát hiện để quên giấy thông hành, không bay được.” Lê Lâm kể lại.

“Cho nên cậu cảm thấy buồn bực, liền chạy đến thành phố Hải Cảng, quét sạch các cửa hàng ở Quảng Đông hả?” Nhìn cái túi to đùng, đầu Lý Nguyên Y có chút đau, đột nhiên có chút tò mò, tại sao cô nhóc này lại mang nhiều đồ về như vậy?

“Tớ về thì sao?” Lê Lâm bĩu môi, cười có phần điên điên: “Mở cửa nhanh lên, hôm nay tớ có chuyện thú vị muốn nói với cậu.”

“Ừ, nói nghe một chút.” Cô mở cửa, xách giúp đồng túi xách chuẩn bị đi vào phòng.

“Ồi, mệt chết mất.” Lê Lâm vừa vào cửa, người liền mềm nhũn, lực lợi một cách rất không có hình tượng, chỉ chốc lát lại ngồi dậy, hưng phấn nói: “Hôm nay tớ đi xem bói, giúp cậu cầu được một quẻ tốt.”

“Hả?” Lý Nguyên Y ngồi xuống, hứng thú hỏi han.

“Ồi, cậu không thích hợp bắt lính theo danh sách, chuyện chung thân đại sự của cậu, sao lại không quan tâm như vậy?”

Lê Lâm thật sự không thể chịu được vẻ mặt không sao cả của cô bạn tốt, không khỏi sốt ruột. Trong lòng âm thầm ảo tượng bộ dạng Lê Lâm dán hai cái râu, khoe miệng không tự giác thoáng hiện lên nét cười yếu ớt, chẳng qua cô cũng không dám nói ra: “Vậy xin mời Lê đại sư nói tường tận, tiểu nữ xin rửa tai lắng nghe?”

“Cũng không nhiều lắm, tớ hôm nay chỉ giúp cậu cầu được quẻ tốt, nói cậu năm nay Hồng Loan Tinh động, nhân duyên nhất định sẽ xuất hiện.”

“Hả?”

Lê Lâm nói xong, hứng trí hùng hực, mà Lý Nguyên Y thì lại không tự giác nhớ tới khuôn mặt của Đường Diệc Đình, người yêu định mệnh, nếu là Đường Diệc Đình thì thật tốt!

“Người giải xăm nói, hai người sẽ gặp rất nhiều trắc trở, nhưng nếu hai người chân thành mở lòng, nhất định có thể vượt qua cửa ải khó khăn, mây mờ trắng tỏ nha. Này, cậu có đang nghe mình nói chuyện không? Thấy bạn thân có chút không tập trung, Lê Lâm trở nên bực bội, trực tiếp ném cái gối đầu qua.

“A, cậu đây là bạo lực nha!”

Lý Nguyên Y rất nhanh bắt lấy cái gối, thuận tay ôm vào trong ngực, tức giận trừng mắt liếc mắt cô bạn tốt.

“Haiz, cậu như vậy mà không hiểu nỗi khổ tâm của tớ, hu hu.”

“Vậy của cậu thì sao?”

“Tớ hả, không xin què, chỉ thử đi bái nguyệt lão, thuận tiện buộc dải lụa đỏ lại. Người ta nói thăm đọc tên của đối phương, sau đó buộc dải lụa đỏ lại, rồi bái Nguyệt Lão sẽ linh nghiệm. Tớ hả, tớ cầu lấy một người có cái tên vang dội trong tương lai.”

“Là cái gì?” Lý Nguyên Y đứng lên, đi tới cái tủ trước, rót một ly nước lọc.

“Tiểu Rùa Vàng.”

“Phụt...”

Nước uống đến miệng, thiếu chút nữa thì phun ra, Lý Nguyên Y đang muốn nói gì đó, lúc này tiếng đập cửa vang lên, trong đầu cô không khỏi có linh cảm mãnh liệt, trời ơi, sẽ không phải là...

Đang lúc cô muốn chạy đi mở cửa thì Lê Lâm đã sớm bước tới cửa.

“Đã trễ thế này, người nào vậy?”

Lê Lâm nhú mày cau mặt, chậm rãi mở cửa, mà Lý Nguyên Y lại căng thẳng theo sau cô, thật hận không thể xông lên kéo Lê Lâm lại.

Nhưng mà, cô không dám!

“Anh...”

Một người đàn ông đứng ở cửa. Anh ta rất cao, ít nhất cũng trên 1m85, cho dù là người cao 1m65 như Lê Lâm cũng phải ngẩng cổ lên mới có thể nhìn được mặt anh.

Rất đẹp trai nha!

Ngũ quan tinh xảo, khí chất thanh cao, quần áo toàn một màu đen, lại ở trong đêm khuya làm cho cả người thoát nhìn đặc biệt lạnh lùng, tuấn mỹ tựa như quỷ Satan, tràn ngập trí mạng.”

Lê Lâm gian nan nuốt nước bọt, hai mắt nhìn chòng chọc anh. Sao người đàn ông này lại có chút quen quen chứ? Hình như đã gặp qua ở đâu?!

Đột nhiên giật mình, người đàn ông này không phải là...

Đường Diệc Đình không ngờ đến người phụ nữ nhà anh đêm nay còn ở Hồng Kông, con mắt âm u kín đáo giật mình, chứng kiến người đằng sau Lê Lâm vụng trộm khoa tay múa chân, trong lòng anh mừng thầm, mặt không chút thay đổi nói câu “Thật có lỗi.”, cũng không chờ Lê Lâm kịp phản ứng, trực tiếp mở cánh cửa bên cạnh, đi vào.

“Vù...”

Cuối cùng Lý Nguyên Y thở phào nhẹ nhõm, ôm ngực chậm rãi đi vào buồng trong.

Một lúc lâu sau, Lê Lâm mới kịp phản ứng, rầm một tiếng, đóng cửa lại, sau đó như phát hiện thấy đại lục mới, hưng phấn lác vai Lý Nguyên Y: “Hoàng đại tiên đứng là linh, Y Y, Đường Diệc Đình nha!”

“Đường Diệc Đình thì liên quan gì đến Hoàng đại tiên?” Ngược lại, Lý Nguyên Y có chút tò mò.

“Trời ơi, ở Hồng Kông cũng có thể gặp được, không chừng anh ta chính là mạng Thiên Từ.” Lê Lâm nói xong, vội vàng chạy đến bên cửa sổ, mở bức rèm ra, cái đầu nhỏ ngó ra ngoài dò xét, nhìn về phía bên trái, tự thì thầm nói,~: “Trèo qua độ khó cũng không lớn, Y Y, vì chung thân đại sự, đêm nay phải trèo cửa sổ?”

Lý Nguyên Y vừa nghe, lập tức ngã lộn nhào.

Lúc này, điện thoại có tin nhắn, cô vội vã mở ra...

“Vừa rồi không tiện đưa canh đậu đỏ cho em, tí nữa sẽ có người đưa đến, buổi tối uống nước nóng, sẽ ngủ dễ chịu hơn.”

Tin nhắn vừa mới không lâu lắm, cô liên tục nhìn tới mấy lần, tuy canh đậu đỏ còn chưa thấy nhưng lúc này trong lòng cô đã thấy rất ngọt ngào, thì ra vừa mới rồi anh đi mua canh đậu đỏ cho cô.

“Cám ơn anh.”

Tay nhỏ bé đánh chữ hồi lâu, sau cùng lại xóa đi, chỉ gửi đi ba chữ, ba chữ rất bình thường như đại biểu cho nơi sâu nhất trong nội tâm của cô, thật cảm động.

“Ngày mai anh quay về New York có việc.”

Chỉ chốc lát, di động lại có tin nhắn gửi đến.

Nhìn đến ba chữ quay về New York, lòng của cô mãnh liệt run lên một cái, bốc chốc hô hấp có phần khó khăn, anh tại sao lại phải về New York rồi?

Thật luyến tiếc!

Lý Nguyên Y ngơ ngác cầm điện thoại, ngồi ở mép giường, không biết nên trả lời như thế nào.

Mà Lê Lâm vẫn chưa phát hiện ra nội tâm đang rung động của cô, tâm tình của cô ấy rất tốt, vừa hát vừa cầm quần áo đi vào toilet.

Lúc này, tiếng đập cửa lại vang lên lần nữa, Lý Nguyên Y vừa mở cửa liền nhìn thấy nhân viên phục vụ đem canh đậu đỏ đến. Vành mắt đột nhiên nóng lên, đợi người phục vụ đi xa, lúc sau cô đi đến gõ cửa phòng Đường Diệc Đình.

Hồi lâu cũng không có động tĩnh, có lẽ là đang tắm. Nhìn cái túi trong tay, cô chu chu môi buồn bã quay trở về phòng, đóng cửa lại.

Sau khi trở lại thành phố A, cuộc sống của Lý Nguyên Y lại trở lại quỹ đạo bình thường.

Lý Xương Húc đã đi vùng khác tập huấn, trong khoảng thời gian này, cô đều một mình ở nhà.

Sau khi tắm rửa xong, cô cầm một quyển sách từ trên giá, tùy ý nằm trên sofa, cũng không biết chuyện gì xảy ra, cũng không có cách gì tĩnh tâm.

Lúc này, điện thoại vang lên tiếng ting ting, tưởng là Đường Diệc Đình, ai ngờ lại là Lê Lâm, gọi điện qua nói cho cô, một thời gian nữa Lục Tuyền Thần sẽ đến thành phố A chụp quảng cáo.

“Thân ái, quảng cáo JS kia thật là tốt nha, người có thể là nhân vật nữ chính, thật là kiếp trước đã cứu vớt cả hệ ngân hà.” Giọng nói của Lê Lâm đầy sức sống.

Lý Nguyên Y cười cười, thực ra cũng chẳng hiểu được tấm lòng của người hâm mộ.

Nhưng nếu nhìn người trong lòng mình cùng người khác thân mật, trong lòng nhất định sẽ không thoải mái. Nghĩ vậy, bỗng nhiên cô nhớ tới mấy ngày nữa trong buổi tiệc ngôi sao long trọng, Đường Diệc Đình sẽ đi cùng với Tô Tâm Lôi, thật bực tức.

Lê Lâm cũng không biết nỗi buồn của cô, cứ thế kể ra: “Cho nên đến lúc quay phim, cậu nhất định phải đến nha.”

“Được, có thời gian tớ sẽ đi xem một chút.” Lý Nguyên Y nghĩ thầm, chuyện này ít nhất cũng phải một tháng sau, không vội.

Lê Lâm nhận được câu trả lời, liền thỏa mãn cúp điện thoại.

Lý Nguyên Y thở dài, gấp sách lại, tắt đèn đi ngủ.

Đêm nay, cô có một giấc mơ.

Trong mơ, có một cánh đồng lavender trải dài, còn cô mặc áo cưới tuyệt đẹp, chạy băng băng trong biển hoa, có một người đàn ông cao lớn từ phía sau ôm lấy cô, cô muốn quay đầu lại xem nhưng anh lại bá đạo hôn cô...

“Đỉnh linh đỉnh linh...”

Đồng hồ báo thức vang lên, cô vẫn không muốn mở mắt, tiếp tục đắm chìm trong giấc mơ. Hình ảnh này đẹp quá, nơi nơi tràn ngập không khí hạnh phúc, nhưng vì sao khuôn mặt người đàn ông lại mơ hồ như vậy, mặc kệ cô cố gắng bao nhiêu cũng không nhìn rõ...

“Đỉnh linh đỉnh linh...”

Mười phút sau, đồng hồ báo thức lại vang lên lần thứ hai, đang lúc mơ mơ màng màng, cuối cùng Lý Nguyên Y cũng tỉnh lại, đưa tay cầm lấy đồng hồ, thì thấy bảy giờ ba mươi phút.

A, chết chắc rồi!

Thời gian cấp bách, cô không rảnh rỗi để nghĩ về giấc mơ ngọt ngào kia nữa, vội vàng đi vào toilet đánh răng rửa mặt bằng tốc độ nhanh nhất, sau đó xách túi lao ra cửa như tên bắn.

Lúc này, lá phong đã đỏ.

Lúc trước, sở dĩ ban đầu Lý Xương Húc mua căn hộ ba tầng ở tòa nhà Tiểu Dương này là vì bên ngoài có một rừng phong lớn, là thứ em gái bảo bối của anh yêu thích.

Quên đi, quân tử không chấp nhặt với tiểu nhân, cô lười lý luận với anh!

Nghĩ tới đây, Lý Nguyên Y hít một hơi thật sâu, thuận tay chải chải đầu tóc hơi rối: “Em đi đây, bye bye!”

Cô vừa nói xong, đang định mở cửa xe, anh lại đột nhiên mở miệng: “Đừng quên buổi lễ ngôi sao long trọng.”

“Đến lúc đó khác nói.” Lý Nguyên Y không dám quả quyết tuyệt lần nữa, tuy nói chung đụng cùng anh chưa lâu, nhưng tính tình của anh, cô vẫn hiểu một chút, đối với loại thiên chi kiêu tử (con cưng của trời) như Đường Diệc Đình, muốn có được thì nhất định nghĩ mọi cách để đạt được, cho nên cô đành phải dùng chiến thuật vòng vo, có thể kéo dài thêm một ngày thì là một ngày, dù sao đến lúc đó cô chính là tuyệt đối không đi.

Đường Diệc Đình ngược lại không ép cô, ân cần giúp cô mở cửa xe, ở phía sau đợi cô đứng vững anh mới rời đi.

Thực ra, rất nhiều chuyện, đều nghiệm chứng một đạo lý, đó chính là người tính không bằng trời tính! Trước thời khắc cử hành buổi lễ ngôi sao long trọng, Tô Lâm Lôi đột nhiên bị thương, trẹo chân, không thể đi cùng người chủ trì. Cuối cùng Lý Nguyên Y không còn cách nào, được Lucy khuyên bảo, vẫn là gật đầu tiếp nhận công tác.

****

Trong biệt thự trên đảo ở Nam Thái Bình Dương, người đàn ông anh tuấn ngồi trên sofa không yên lòng xoay xoay chơi đùa chiếc cốc lưu ly trong tay.

Lúc này, di động ở phòng bên cạnh vang lên, hân nhếch môi, trên khuôn mặt tuấn tú hiện ra nét dịu dàng như ngọc, tạo ra đường cong khiến người khác sợ hãi: “Sự việc làm được thế nào rồi?”

“Ông chủ, tất cả đã chuẩn bị ổn thỏa. Chúng ta đã động tay động chân vào thủy tinh cầu ở buổi kỷ niệm 10 năm của tập Stars, Đường Diệc Đình chỉ cần vừa chạm vào, không chết cũng phải tàn phế.” Lúc đối phương hỏi báo tin này, rõ ràng có chút dương dương tự đắc.

“Rất tốt!” Người đàn ông cười lạnh: “Chúng ta sẽ chờ ngày này tới. Ha ha!”

...

Rất nhanh đã đến ngày đó.

Sân khấu được dựng tại trung tâm hội nghị lớn nhất ở thành phố A, có thể chứa được hơn một nghìn người.

Buổi tối hôm đó, tất cả mọi người trang phục lộng lẫy đều có mặt, hình thức vô cùng đẹp.

Theo tiếng âm nhạc mở màn kết thúc, Lý Nguyên Y tựa như tiên nữ, phong thái yểu điệu đứng giữa sân khấu, thoáng chốc hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Tiếng vỗ tay như sấm bùng nhiên vang lên, tiếng huýt sáo cũng nối liền không dứt, hết sức hiển nhiên, mọi người đều vì sự xuất hiện của cô mà điên cuồng.

Đường Diệc Đình ngồi ở hàng ghế đầu, ánh mắt thâm thúy không hề chớp, đứng trên ngưỡn cô không cách nào rời đi.

Cô mặc bộ váy dài màu trắng, thiết kế vừa vặn, phác họa rõ dáng người xinh đẹp của cô, bên hông lại có một chiếc nơ con bướm càng làm người phụ nữ được miêu tả mười phần dịu dàng như nước.

Chỉ thấy cô hướng về người xem cười nhạt một tiếng, phong thái hào phóng, đoạn trang ưu nhã, tài trí của cô, ở trước mặt anh thật linh động đáng yêu, phong cách hoàng toàn khác nhau, nhưng mỗi một mặt cũng có thể vừa đúng chiếm được trái tim của anh, làm anh không cách nào để tâm tới người khác nữa.

“Xin chào mọi người! Tôi là người dẫn chương trình, Lý Nguyên Y. Rất vinh hạnh nhận lời mời của tập đoàn Stars, ở thời khắc đặc biệt này, cùng chúc mừng với mọi người. Xin mời Đường tổng lên sân khấu đọc diễn văn!”

Giọng nói của cô tồn tại là trời sinh để làm người dẫn chương trình, giọng nói trong veo lạnh lốt, cực kỳ có lực. Đường Diệc Đình nhếch môi, khẽ gật đầu, thân hình cao lớn rất nhanh liền đứng lên, bước chân mạnh mẽ đi lên sân khấu.

Lý Nguyên Y đứng ở đó, quay đầu nhìn về phía anh. Bộ tây trang thủ công màu đen, áo sơ mi trắng, phối hợp với khuy áo màu bạc, càng nổi bật lên vẻ tuấn tú ưu nhã của anh, giống như hoàng tử trong mộng, khiến người khác chú ý.

Lúc cô đang thất thần, Đường Diệc Đình đi đến bên cạnh cô, không dấu vết cầm lấy micro trong tay cô, bắt đầu đọc diễn văn.

Lý Nguyên Y không nghĩ tới chính mình lại ngăn người, mà là anh, nếu đổi thành người khác, hôm nay cô thật sự sẽ rất xấu hổ. Nhưng cô cũng không nghĩ, nếu đối phương không phải là anh, cô cũng không thể nào ở trong trạng thái thất thần.

Ở tiệc tối, bài diễn văn tuyên bố mở màn bằng tiếng Trung và Anh của Đường Diệc Đình vô cùng đặc sắc.

Cùng lúc đó, trên một hòn đảo nhỏ nào đó ở Nam Thái Bình Dương, nam nhân ngồi trong thiết bị tinh xảo trong phòng thí nghiệm, nhận điện thoại...

“Thế nào?” Nụ cười của hắn dịu dàng, nhưng giọng nói lại lạnh lùng tuân lệnh sóng điện của người áo đen từ một chỗ khác, vô thức rung mình: “Báo cáo ông chủ, người của chúng ta đã lên vào trong, chỉ mấy phút nữa Đường Diệc Đình sẽ khởi động thủy tinh cầu.”

“Làm tốt lắm!” Người đàn ông nở nụ cười, trong mắt thoáng nét vui vẻ, lại nổi lên nỗi hận vô bờ.

“Ông chủ, có cần mở video không?” Đối phương lúc này đang ở hiện trường, chỉ cần đưa một cái mã vào, hình ảnh hiện trường sẽ truyền tới máy vi tính của người đàn ông bên này.

“Không cần, không tắt điện thoại là được rồi!” Hắn cũng không rảnh rỗi xem tình cảnh thảm hại của Đường Diệc Đình. Để điện thoại ở chế độ handfree, gác lại công việc trên bàn, hắn giờ cô tay nhìn đồng hồ, tính giờ đếm ngược!

“Khoảng khắc sắp tới vô cùng đặc biệt. Mọi người cũng đều biết, hôm nay, không chỉ là ngày kỷ niệm mười năm thành lập tập đoàn Stars, đồng thời cũng là năm năm thành lập quỹ JYX. Lần nữa mời Đường tổng của chúng ta lên sân khấu tự mình khởi động thủy tinh cầu!”

Giọng nói ngọt ngào lạnh lạnh, từ giữa sóng điện mơ hồ truyền đến, người đàn ông biến sắc, lông mày không dấu vết nhăn lại một chút, không biết vì sao, trong ngực thoáng qua dự cảm xấu.

Đương nhiên cái ý nghĩ này cũng chỉ chợt lóe lên, tiếng vỗ tay đỉnh tai nhức óc rất nhanh liền đem người đàn ông thu lại suy nghĩ bay bổng.

Cảm giác âm nhạc có tiết tấu vang lên, đó là khúc nhạc dạo khởi động thủy tinh cầu, người đàn ông nhìn không được mong đợi lúc Đường Diệc Đình chạm tay vào thủy tinh cầu, một hình ảnh tuyệt đẹp...

“Ở thời khắc đặc biệt này, tôi xin mời Lý tiểu thư cùng tôi khởi động thủy tinh cầu!”

Quỹ JYX nguyên bản chính là bố trí vì cô, do cô khởi động, cũng là việc hiển nhiên.

Đường Diệc Đình nói xong, nghiêng đầu nhìn Lý Nguyên Y đứng bên cạnh một cái, rất lịch sự làm tư thế xin mời.

Toàn hội trường kinh ngạc!

Mỗi người ở đây đều biết Đường thiếu có cảm tình với Lý tiểu thư, bọn họ ở sau lưng cũng âm thầm suy đoán lung tung về hai người, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, anh minh thần võ như Đường thiếu, lại ở thời khắc quan trọng này chính miệng mời Lý Nguyên Y.

Đây chẳng phải là chắc chắn thừa nhận sao!

Lý Nguyên Y hiển nhiên không ngờ tới hết thảy mọi thứ. May là dù bình tĩnh ung dung thế nào, cô cũng không cách nào kiềm chế nội tâm dao động, còn chưa mở miệng cự tuyệt, Đường Diệc Đình đã nhanh hơn một bước kéo tay cô, nắm chặt.

“Đường Diệc Đình, quy trình tiết mục này chưa nói, anh tự mình đi khởi động đi.” Cô thấp giọng khuyên anh. Tới đây làm người dẫn chương trình, nếu bị truyền tới tai anh cả, cô còn có thể lấy lý do công việc mà giải thích qua loa, nhưng nếu là cùng anh khởi động thủy tinh cầu, người nhảy cảm như anh cả nhất định sẽ phát hiện ra quan hệ của bọn họ.

Tùy biết rõ ngày rồi bỏ anh sớm muộn gì sẽ tới, nhưng lòng cô thực sự hy vọng, ngày đó có thể tới muộn một chút. Mong ước mình có thể có nhiều kỷ niệm với anh, để tương lai sẽ không quá cô đơn!

Đường Diệc Đình cũng không buông tay, ngón tay cái thô ráp nhẹ nhàng vuốt ve mu bàn tay cô, giọng nói dễ nghe như tiếng đàn violon truyền vào tai cô, từng từ đều biến thành thứ âm nhạc êm tai nhất trên đời.

“Anh hy vọng ở từng thời khắc quan trọng đều có em ở bên anh!”

Lý Nguyên Y nghe xong, lòng đau xót thiếu chút nữa là rơi lệ, cũng may là cô cố nén lại.

Hai người nắm tay đi tới nơi đặt thủy tinh cầu, nhìn thủy tinh cầu lóe sáng, trong lòng Lý Nguyên Y chợt thoáng qua sự khác thường.

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người, Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hảo Tình Thâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Muốn biết nhiều hơn một chút về anh

Lòng anh bỗng dưng đau xót, sai bước đi tới, kéo ống quần ngồi ở bên cạnh cô, giọng nói trầm thấp, tràn đầy sự quan tâm: “Em không sao chứ?”

Gọi cho cô bao nhiêu cuộc điện thoại cô cũng không hề nghe, lo lắng cô xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, thật may là lúc trước có len lén cài đặt phần mềm định vị trong điện thoại cô, cho nên mới có thể chạy tới đầu tiên.

“Anh đã đến rồi, thật may quá!” Ngược mắt lên, nhìn thấy là anh, cô khẽ mỉm cười, không kìm được đưa tay lên sờ sờ mặt anh, tiếp sau đó trước mặt bỗng tối sầm, cô té xỉu ngay trong ngực anh.

.....

Lý Nguyên Y tỉnh lại từ trong sương mù, phát hiện mình hiện đang nằm ở trong một căn phòng siêu sang trọng, nhìn cách bày biện, đúng là hôm nay bọn họ đã checkin 'phòng cho tổng thống'.

Ánh đèn màu vàng ấm áp chập chòn, bao phủ khắp phòng một loại cảm giác ấm áp, ở thời điểm cuối thu lạnh run này, không hiểu sao lại làm cho người ta cảm thấy ấm áp.

Nhìn đồng hồ treo trên tường đã biểu thị giờ là rạng sáng, vậy Đường Diệc Đình đâu?

Có thể là do được ngủ quá lâu, đầu óc có chút hỗn loạn như cũ, Lý Nguyên Y muốn đứng dậy, lúc này, cửa phòng rửa tay đột nhiên bị người kéo ra từ bên trong, một người đàn ông không mảnh vải, cầm khăn vừa lau tóc vừa bước ra ngoài.

Lý Nguyên Y vừa ngược mắt, vừa vận thấy hết toàn bộ thân thể cường tráng của anh ——

Vóc người của anh có tỷ lệ rất hoàn mỹ, vai rộng eo hẹp, chân dài săn chắc, cơ ngực to con, cơ hông tất cả ưu điểm toàn bộ đều hội tụ lại trên người của anh, mà lúc này anh vừa mới tắm xong, toàn thân càng lộ ra thêm một loại hương thơm hấp dẫn hồn người, làm cho người ta không nhịn được nghĩ muốn trực tiếp nhào tới, giữ chặt!

Lý Nguyên Y khó khăn nuốt xuống một ngụm nước bọt, trong nhất thời lại quên dời tầm mắt đi chỗ khác.

Đường Diệc Đình không ngờ tới cô đã tỉnh rồi, động tác lau tóc khẽ cứng đờ, lại thấy cô tròn mắt há hốc mồm nhìn mình chằm chằm, anh nương theo tầm mắt của cô, phát hiện địa phương nơi cô đang nhìn lại là.....

Môi mọng của người đàn ông khẽ rung động, lại bước một bước lớn bày ra như vậy đi về phía cô.

Lúc này Lý Nguyên Y mới phản ứng được, phát hiện mình thế mà lại theo dõi chỗ không nên thấy của anh mà không hề chớp mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng lên trong nháy mắt, thật chỉ hận không tìm được một lỗ để trực tiếp chui vào.

Cô mắc cỡ trực tiếp đắp chăn lên đầu, hu hu, không còn mặt mũi để thấy người.

Lúc này, người đàn ông đã đi tới trước mặt cô, kéo cái chăn trên đầu cô xuống, nụ cười bên mép lại càng thêm gian manh: “Muốn nhìn? Có thể nhìn rõ hơn một chút này!”

“Nói vậy, em mới không có!” Lý Nguyên Y nhắm chặt mắt lại, cái đầu nhỏ lắc lắc giống như cái trống lắc, chiếu vào đáy mắt người đàn ông trông vô cùng dễ thương.

“Anh còn không mau mặc quần áo vào, anh là đồ điên!”

“Chớ giả bộ, lần trước không phải là em rất thích hay sao?” Anh bật cười, cố ý đùa giỡn cô, theo anh đoán, một giây kế tiếp cô nhất định sẽ mở mắt.

Quả thật ——

“Em mới không có —— a, cái người thối tha này * ——” Lý Nguyên Y không ngờ vừa mở mắt lại sẽ nhìn thấy hình ảnh giàu có đánh thẳng vào mắt từ khoảng cách gần như vậy, đột nhiên một dòng máu đảo chiều, trong mũi nóng lên, hẳn là ngượng ngừng ướm át.

Trời muốn tiêu diệt cô, sao dĩ nhiên cô lại chảy máu mũi chứ?

Cô có đối nhân xử thế đáng hoàng nhé!

Đường Diệc Đình thấy thế, trong lúc nhất thời bị luống cuống, tay chân luống cuống giúp cô xử lý xong, lúc này mới cầm một cái quần mặc vào tạm.

“Như thế nào rồi, đỡ hơn không?” Anh đi tới ngồi xuống kế bên cô, vuốt vuốt tóc của cô, cô lại kiều ngạo xoay mặt, không nhìn anh.

“Được rồi, là do anh không đúng, hại em nhìn anh nhìn tới chảy máu mũi ——”

“Anh còn nói, còn nói!” Cô nhỏ thẹn quá hóa giận, trực tiếp cầm cái gối đầu bên cạnh lên đánh vào người anh.

“Thật hả? Cô à, con yêu cô!” Dù nói thế nào Lý Duẩn Phàm cũng chỉ là một đứa bé, vừa nghe thấy được đi chơi lập tức mặt mày hớn hờ, bàn tay nhỏ bé bám lấy cái cổ của Lý Nguyên Y, ở trên mặt cô hôn một cái thật mạnh.

“Ừ, cô cũng yêu con.” Lý Nguyên Y quay lại hôn nói một cái, hai cô cháu lại thành một đoàn chơi đùa.

Lý Triệu Chính đứng ở một bên kín đáo nhìn bọn họ, giống như bị thứ gì đó gây xúc động, trên khuôn mặt già nua lặng lẽ thoáng qua tâm tình phức tạp...

Bởi vì đang vội nên Lý Triệu Chính cũng không ở lại quá lâu, rất nhanh liền rời đi.

Lý Nguyên Y trang điểm đơn giản một chút, sau khi ăn sáng xong liền dẫn theo Lý Duẩn Phàm đi khu vui chơi.

“Cô ơi, chúng ta đi chơi tàu lượn siêu tốc nhé?”

Lý Duẩn Phàm thân là bé trai, đương nhiên thích những thứ kích thích, đáng tiếc Lý Nguyên Y vừa nghe, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, vội vàng khoát tay lại hù dọa: “Quá nguy hiểm, không đi!”

“Hành trình kia đi chơi cực nhanh?” Tiểu shota lại hứng trí bưng bưng đưa ra một trò chơi nguy hiểm khác, kết quả vẫn như cũ, lần nữa bị phủ quyết.

“Cô à, lá gan của cô nhỏ như vậy, anh cả cô có biết không?”

Hai tay Lý Duẩn Phàm vòng qua ngực, nâng lên cái cằm đẹp mắt, đôi mắt lóe qua một tia ranh mãnh như sao sáng chói.

“Tiểu tử nguoi hồn láo như vậy, cụ nội nguoi có biết không?”

Một tay cô chống cái eo nhỏ nhắn, tay kia thân mật gõ một cái lên đầu Phàm Phàm, cố ý nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Cụ nội nói cháu là con cháu xuất thân cách mạng, là khả tạo chi tài.”

“Cháu nhìn bộ dạng của mình xem!” Lý Nguyên Y khịt khịt mũi coi thường, hai cô cháu một lớn một nhỏ cãi nhau ầm ĩ trong khu giải trí như hai đứa bé.

Hôm nay là cuối tuần, du khách rất nhiều, những trò chơi kích thích ngoạn ngục đều có hai hàng dài xếp hàng.

“Cục cưng, nếu không thì tới xem chim cánh cụt nhé?”

Đối với trò chơi mạo hiểm này, Lý Nguyên Y trời sinh vừa nhát gan vừa sợ độ cao, trong lòng sợ hãi muốn chết.

Tiểu shota mặc dù rất muốn chơi, nhưng nó có thể phát giác được cô thật sự rất sợ hãi, vì vậy gạt đầu, rất biết điều kéo tay của cô: “Vậy chúng ta đi xem Thế giới Nam cực đi cô.”

“Được, cháu như vậy thật ngoan ngoãn, buổi tối chúng ta sẽ đi ăn KFC!” Trẻ con nhất định thích những thứ miệng thơm tho ngập mùi dầu thực phẩm, Lý Duẩn Phàm mặc dù trưởng thành sớm, nhưng dù nói thế nào cũng chỉ là một đứa trẻ năm tuổi, vừa nghe đến ba từ KFC, con mắt liền sáng lên.

Chỉ là rất nhanh sau đó, chỉ thấy nó bẹp dẹp cái miệng nhỏ nhắn, vô cùng ai oán nói: “Nhưng cụ nội không cho con ăn những đồ ăn không tốt cho sức khỏe.”

“Không sao, chúng ta lặng lẽ ăn, ông sẽ không biết đâu.” Bản chất Lý Nguyên Y cũng là một đứa trẻ nghịch ngợm. Tuy nói hiện tại từng mất trí nhớ, nhưng cô nghĩ thầm, chắc mình trước kia cũng thường thường bằng mặt không bằng lòng với ông nội, không ít lần khiến ông nội nhức đầu!

“Oa, cô quá tuyệt vời!”

“Hôn một cái nào.” Lý Nguyên Y ngồi xổm xuống giơ mặt ra, tiểu shota rất phối hợp hôn một cái thật vang lên mặt cô, khiến cho cô vui vẻ, cũng ôm nó điên cuồng hôn một trận.

Sân chơi rất lớn, hai người tốn thời gian gần một ngày mới đi dạo hết phần lớn công viên, đã gần đến lúc hoàng hôn.

Ánh sáng ở trong biển mây nở rộ khiến bầu trời như phủ ánh hào quang.

Lý Nguyên Y ôm Lý Duẩn Phàm đã mệt mỏi thiếp đi, cô hết sức đi tới cổng của khu vui chơi.

Mặt trời lặn trong ánh chiều tà, ở trên người bọn họ tỏa ra một vàng sáng chói mắt, chiếu tới ánh mắt đen như chim ưng của ai đó ở không xa, thật tốt đẹp và hài hòa.

Hai cánh tay thon dài của cô ôm chặt lấy đứa bé trong ngực, cẩn thận che chở. Bộ quần áo màu đen làm tăng thêm chiều dài cùng với mũi lưỡi trai cực lớn, lộ ra khuôn mặt trái xoan óng ánh long lanh. Ngũ quan tổng thể tinh xảo, lúc này tỏa ra hào quang mềm mại làm người khác trong nháy mắt không thể dời mắt được.

kịp phản ứng, khẽ khom lưng cúi chào bọn họ, mở cửa xe ra.

“Cám ơn anh ôm Phàm Phàm lâu như vậy, đưa nó cho em đi.” Giọng nói của Lý Nguyên Y có chút mềm mỏng hơn lúc trước.

“Buổi tối cùng nhau ăn cơm.” Đường Diệc Đình ôm chặt Phàm Phàm, căn bant không có ý định buông tay.

“Không cần, không phải là hết sức thuận tiện.” Lý Nguyên Y nói xong, đưa tay muốn ôm Phàm Phàm trở về, ai ngờ lại bị anh nhanh hơn một bước né tránh. Đường Diệc Đình nháy mắt với Rose, Rose rất nhanh hiểu ý, đem Phàm Phàm ôm vào trong xe.

Lý Nguyên Y muốn ngăn cản, lại bị anh ôm lấy từ phía sau, cô giãy giụa vài cái cũng không làm được gì, đành phải oán hận cắn răng: “Đó là cháu của em, nhờ nó nói lung ở trước mặt anh cả thì phải làm sao?”

“Em thế này là sợ Lý Xương Húc biết quan hệ biết quan hệ của chúng ta?” Gương mặt tuấn tú của anh trong nháy mắt trầm xuống.

Lý Nguyên Y trầm mặc, cũng không nghĩ ra câu trả lời cho vấn đề này.

Có những chuyện, một khi đã đụng tới, liền không có cách quay về như trước, cô hiện tại, chỉ muốn trở thành con đà điểu, không thèm nghĩ đến bất cứ cái gì.

Đường Diệc Đình thấy cô như vậy, nhìn không được nổi cáu, dứt khoát ôm eo cô nhét vào trong xe.

Tấm ngăn màu đen được dựng lên, bên trong buồng xe, chỉ có bọn họ với Lý Duẩn Phàm đang ngủ say sưa ở ghế cuối.

Sợ đánh thức Phàm Phàm, Lý Nguyên Y cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, chỉ là cô vẫn chưa từ bỏ ý định, muốn đưa tay mở cửa xe, lại bị anh kéo vào trong lòng.

“Nếu không nghe lời, anh ở nơi này làm em.”

Anh hung hăng uy hiếp, trong không gian rộng tựa hồ đều bị bao phủ bởi hơi thở lạnh lùng của anh, trở nên nặng nề khác thường.

Trái tim nhỏ của Lý Nguyên Y nhảy bịch bịch vài cái, biết rõ phản kháng cũng không làm được gì, cô đành phải ngồi thẳng người, bất đắc dĩ cười nhẹ: “Anh có thể đừng bá đạo như vậy hay không?”

“Nếu như em ngoan ngoãn một chút sẽ phát hiện anh cực kỳ dễ thân cận.” Người nào đó hết sức tự kỷ đáp lại một tiếng.

“Ngoan ngoãn cái gì mà ngoan ngoãn, em cũng không phải là chó là mèo?” Lý Nguyên Y đối với câu trả lời của anh chỉ khịt mũi coi thường.

Anh cười, từ trong tủ đem ra một cái máy tính bảng, đưa tay kích kích vài cái trên đó, sau đó đưa cho cô: “Xem xem tối nay muốn ăn cái gì, đừng nói là anh không cho em cơ hội lựa chọn.”

Lý Nguyên Y đón lấy, vừa nhìn liền phát hiện đây vốn là thực đơn của khách sạn đắt tiền nhất, kiêu môi không khỏi héch lên, nói thầm: “Những thức ăn này vừa quý lại không thực dụng, em không thèm.”

“Vậy em muốn ăn cái gì?” Đường Diệc Đình ngược mắt lên nhìn cô một cái, tràn đầy mong đợi.

“Dù sao cách nội thành còn có chút thời gian, để em nghĩ một tí.” Lý Nguyên Y sau khi đem máy tính bảng trả lại cho anh, cầm lấy điện thoại di động, nhìn lên lời bình luận của mọi người.

Đường Diệc Đình không quấy rầy cô, cũng lấy điện thoại di động ra xem giá cả của thị trường chứng khoán.

Bầu không khí khó có được sự hài hòa như vậy.

Xe vững vàng nhanh chóng đi về phía trước, ước chừng 20 phút sau đã đến trung tâm thành phố.

Lý Nguyên Y nhìn ngắm cảnh phố phường dần dần lui về phía sau, đôi mắt hạnh phúc khẽ chớp vài cái, lúc nhìn thấy biển hiệu chiếc bánh vô cùng bắt mắt, đột nhiên lóe lên tia sáng, xoay đầu lại, trên mặt không giấu nổi vẻ hưng phấn: “Em biết nên đi đâu ăn cơm rồi.”

“Ừ?” Thấy dáng vẻ phấn khởi của cô, tâm tình Đường Diệc Đình không hiểu sao trở nên vô cùng tốt, môi mỏng khẽ nhếch lên, lộ ra đường cong hoàn mỹ. Chỉ là, lúc nghe lời nói của cô, gương mặt tuấn tú vốn đang vui vẻ lại nhanh chóng đen lại, bởi vì, cô còn nói...

“Chúng ta đi ăn KFC đi!”

“...”

***

Trung tâm thành phố, KFC.

Đường Diệc Đình ngồi một bên, yên tĩnh xem hai cô cháu đáng yêu cãi nhau, đôi mắt thâm thúy dần dần hiện lên chút u ám, phức tạp khó phân biệt.

***

Tập đoàn Stars

Đoàn xe dài dừng trước cửa tòa nhà. Trung tâm là một chiếc xe Lincoln xa hoa, vững vàng dừng ở cửa chính.

“Ông chủ, đến rồi.”

Lái xe qua kính chiếu hậu, nhìn thoáng qua Đường Tứ Khiêm quyết đoán đang ngồi ghế sau, cung kính báo cáo.

“Ừ!”

Đường Tứ Khiêm gật đầu, khuôn mặt già nua hiện lên sự nghiêm túc.

Cửa xe rất nhanh đã có người mở ra, dưới sự hộ tống của vệ sĩ, ông bình tĩnh đi vào cửa chính của Stars.

Sau khi ông tiến vào, đoàn xe lúc này mới tự động rời đi.

Thẩm Thiên Minh vừa tới công ty, nghe thư Ký nói có đại nhân vật đại giá quang lâm, anh ngay cả phòng làm việc cũng chưa vào, liền khẩn cấp đi lên phòng họp ở tầng cao nhất.

Đẩy cửa chính của phòng họp ra, trời sinh anh vốn nhạy cảm, cảm nhận thấy một cỗ sát khí ập tới, anh vô thức đứng thẳng, nhất mực cung kính đi đến trước mặt lão nhân gia ngồi ở vị trí chủ tọa: “Ông, sao ông lại đến đây?”

“Đường Diệc Đình đâu?” Đường Tứ Khiêm ngược mắt lên nhìn anh một cái, giọng nói có chút không vui: “Giờ làm việc lại đi đâu mà không ở công ty?”

“Hiện tại mới hơn 9 giờ, chắc anh ấy đang tới rồi.” Thẩm Thiên Minh cười giải thích. Lúc ở trong thang máy anh đã nhấn tin thông báo cho Đường Diệc Đình, ai biết được Đường đại thiếu gia cao ngạo lại trả lời một câu: “Để cho ông ấy chờ!”

Chao ôi, Đường thiếu là người tùy hứng, nhưng ở chỗ này bị tra hỏi lại là anh, Thẩm Thiên Minh!

Tập đoàn Stars

Đoàn xe dài dừng trước cửa tòa nhà. Trung tâm là một chiếc xe Lincoln xa hoa, vững vàng dừng ở cửa chính.

“Ông chủ, đến rồi.”

Lái xe qua kính chiếu hậu, nhìn thoáng qua Đường Tứ Khiêm quyết đoán đang ngồi ghế sau, cung kính báo cáo.

“Ừ!”

Đường Tứ Khiêm gật đầu, khuôn mặt già nua hiện lên sự nghiêm túc.

Cửa xe rất nhanh đã có người mở ra, dưới sự hộ tống của vệ sĩ, ông bình tĩnh đi vào cửa chính của Stars.

Sau khi ông tiến vào, đoàn xe lúc này mới tự động rời đi.

Thẩm Thiên Minh vừa tới công ty, nghe thư Ký nói có đại nhân vật đại giá quang lâm, anh ngay cả phòng làm việc cũng chưa vào, liền khẩn cấp đi lên phòng họp ở tầng cao nhất.

Đẩy cửa chính của phòng họp ra, trời sinh anh vốn nhạy cảm, cảm nhận thấy một cỗ sát khí ập tới, anh vô thức đứng thẳng, nhất mực cung kính đi đến trước mặt lão nhân gia ngồi ở vị trí chủ tọa: “Ông, sao ông lại đến đây?”

“Đường Diệc Đình đâu?” Đường Tứ Khiêm ngược mắt lên nhìn anh một cái, giọng nói có chút không vui: “Giờ làm việc lại đi đâu mà không ở công ty?”

“Hiện tại mới hơn 9 giờ, chắc anh ấy đang tới rồi.” Thẩm Thiên Minh cười giải thích. Lúc ở trong thang máy anh đã nhấn tin thông báo cho Đường Diệc Đình, ai biết được Đường đại thiếu gia cao ngạo lại trả lời một câu: “Để cho ông ấy chờ!”

Chao ôi, Đường thiếu là người tùy hứng, nhưng ở chỗ này bị tra hỏi lại là anh, Thẩm Thiên Minh!

Trước mặt ông bịa ra lý do thoái thác, Đường Tứ Khiêm ngược lại không nói gì, bàn tay rắn chắc vỗ nhẹ nhẹ một chút gõ từ đàn từ cái bàn, con mắt lạnh lùng thăm dò Thẩm Thiên Minh: “Nghe nói gần đây Đường Diệc Đình rất thân thiết với một người phụ nữ?”

“A ha ha, Đình đã 28 tuổi rồi, có mấy người phụ nữ cũng là chuyện hết sức bình thường.” Thẩm Thiên Minh tứ lạng bạt thiên cân(*) cười ha ha.

(*)Tứ lạng bạt thiên cân: 四两拨千斤 (Bốn lạng mà đánh bạt được cả ngàn cân) Một phương pháp tán thủ trong Thái cực quyền. Trong truyện ý nói

trước, vốn định mấy ngày nữa đi tìm cậu, không ngờ lại gặp ở đây, ha ha.”

“Cậu đi hơn hai năm, cũng không thèm liên lạc với tớ.” Lý Nguyên Y làm bộ tức giận trừng mắt nhìn cô một cái, tiếp theo quan tâm hỏi: “Vậy tiếp theo định làm việc ở đâu?”

“Không vội, từ từ tìm. Đúng rồi, tớ đột nhiên nhớ tới còn có việc đi trước. Cậu cho tớ danh thiếp của cậu, tớ tìm thời gian hẹn cậu đi họp mặt.”

“Được, đến lúc đó kêu cả Lê Lâm nữa.” Các cô đứng là tam giác sắt.

“Ừ! Lý đại ca, dưỡng thương thật tốt nhé, em đi đây.” Lâm Sơ Hạ cho danh thiếp của Lý Nguyên Y vào túi sau đó tạm biệt họ.

Ngay sau đó, người thăm bệnh cũng tốp năm tốp ba rời đi, Từ Hủy Noãn cũng có dừng khi nói chuyện với Lý Xương Húc, sau đó cũng rời đi theo bọn họ.

Trong phòng bệnh chỉ còn lại hai anh em Lý Nguyên Y.

“Anh cả, anh cũng thật là không tốt nha, thật xui xẻo, vừa trở về liền phải nằm viện, em gái anh một mình chăm sóc đến độ sắp mốc meo rồi.”

Lý Nguyên Y ngồi trên ghế, một bên gọt táo, một bên oán hận.

“Phải không? Tại sao anh lại cảm thấy gần đây em dường như béo ra rất nhiều?” Ánh mắt thâm thúy của Lý Xương Húc quét một vòng trên mặt cô, cười hỏi: “Gần đây có yêu đương hả? Hình như xinh hơn một chút.”

Trong lòng Lý Nguyên Y hồi hộp, ngoài mặt vẫn cố giả bộ trấn định: “Ai bảo yêu đương thì sẽ trở nên xinh đẹp? Hơn nữa, em vốn đã đẹp rồi. Còn có, thật sự béo hơn hả?”

Cô nói xong, đưa tay nhéo nhéo thịt trên mặt: “Trời ơi, hình như là, thật đau buồn.”

Chắc chắn không có người phụ nữ nào nguyện ý để người khác nói mình béo, Lý Nguyên Y đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Lý Xương Húc nhin không được lắc đầu bật cười: “Con gái béo một chút mới đẹp. Đúng rồi, việc anh bị thương nhất định không được nói cho ông nội, đỡ để ông lo lắng.”

“Vâng ạ, em biết rồi. Đúng rồi anh, ông nội nói thầy giáo của Phạm Phạm đề nghị cho nó nhảy lớp đọc năm nhất, dự định chuyển trường đến thành phố A, anh xem thế nào?” Cuối cùng Lý Nguyên Y mới nhớ tới việc chính. Vài ngày trước, lúc ông nội nói với cô, cô không có ý kiến gì, nhưng chủ yếu vẫn phải nghe anh cả.

“Thành phố A dù sao cũng là đô thị quốc tế, giáo dục tương đối nhiều, anh cũng không có ý kiến. Chỉ là nếu nói với nó...” Lý Xương Húc không thể không suy tính đến vấn đề của con trai.

“Giao cho em đi, em sẽ đưa nó đi.” Lý Nguyên Y xung phong nhận việc.

“Vậy cũng tốt, trước mặt tìm hiểu trường học một chút.” Lý Xương Húc thấy em gái tích cực như vậy, đôi mắt thâm thúy mang theo nét cười, lại thoáng qua tìm cảm phức tạp...

*****

Đêm thu, gió lạnh hiu hiu.

Chỗ trống gần biệt thự Lý gia, một chiếc Ferrari xanh ngọc dừng lại.

Đường Diệc Đình dựa cửa sổ xe, một tay ưu nhã đút túi, nhìn về phía căn nhà tối đen như mực, trong đôi mắt thâm thúy thoáng qua cái bức bối.

Tối nay vốn là hẹn cô ăn cơm, ai ngờ sau khi tan làm, điện thoại liên không gọi được, anh tra xét định vị một chút, phát hiện điện thoại của cô lại để ở đài truyền hình, sau đó hỏi thăm mới biết được Lý Xương Húc bị thương nên cô tới bệnh viện.

Đường Diệc Đình cầm lấy điện thoại nhìn đồng hồ, chín giờ năm mươi phút, tại sao vẫn chưa về?

Vừa định xoay người trở về bên trong xe tìm điều thuốc, lúc này, cách đó không xa truyền đến âm thanh của động cơ xe, ngay sau đó, thân hình yếu điệu từ taxi đi xuống.

Sau khi Lý Nguyên Y thanh toán tiền xe, thấy người lái xe lái xe đi, đột nhiên cảm thấy có tiếng chân tới gần, cô vô thức quay đầu, chỉ thấy người đàn ông đập ánh trắng, từ từ đi tới.

Một bộ áo somi đen đơn giản, cổ áo mở rộng ba nút lộ ra xương quai xanh mê người. Ánh trắng dịu dàng chiếu lên khuôn mặt khuynh đảo chứng sinh, không cách nào khiến sự lạnh lùng của anh trở nên dịu dàng, ngược lại làm cho anh thoát nhìn giống như ma vương trong thế giới hắc ám, tuần mỹ khiếp người.

...

Hồng Kông.

Lý Nguyên Y không nghĩ tới, ở thời điểm này Lê Lâm lại bị công ty gọi về thành phố A xử lý chuyện khẩn cấp.

Khách sạn đã thuê, vé xem phim cũng đã mua, không có cách lùi lại cho nên kết quả cuối cùng sau khi hai người bàn bạc là Lý Nguyên Y ở lại Hồng Kông một mình.

“Nhóc con, chơi đùa vui vẻ! Chúc cậu đêm nay tìm được một anh đẹp trai cùng chung đêm đẹp.” Lê Lâm nói ra những lời này, lập tức như lửa cháy lan đồng cỏ.

Lý Nguyên Y nhún nhún vai, vô cùng buồn chán đi dạo một vòng. Lúc này đã là trung tuần tháng mười một, giáng sinh sắp đến, khắp nơi tràn ngập không khí giáng sinh. Người đi đường đến đi vội vã, bên đường có không ít các cặp đôi tình tứ ôm nhau lướt qua, hoặc là đùa giỡn hoặc là khoác vai, tóc mai chạm vào nhau, bất kể như thế nào đều khiến thần kinh cô trở nên đau nhức yếu ớt, tâm tình lần nữa thay đổi, xuống thấp vô cùng, tính ăn cái gì vậy!

Cô chính là một người tham ăn, trước đây lúc tâm trạng không tốt, sẽ đi đến KFC ăn cả thùng để phát tiết, chỉ là đã đến Hồng Kông, đương nhiên phải đi ăn những đồ ăn vặt nổi tiếng ở đây. Xe từ mặt, cà ri cá sấu, trà sữa trân châu... Cô cơ hồ vừa đi vừa ăn, nhìn dáng vẻ không hề cố kỵ, thật khiến người khác khó có thể liên tưởng cô lúc này với nữ thần hoàn mỹ trong lòng hàng vạn nam nhân.

Được ăn đồ ngon, tâm tình cũng tốt lên rất nhiều, cho đến trước lúc chiếu phim nửa tiếng, Lý Nguyên Y mới vừa lòng thỏa mãn đi tới rạp.

Đây là rạp chiếu phim Cinema City, ở tận tầng tám của tòa nhà. Tòa nhà này ngoại trừ mua sắm bên ngoài, nó còn đặc biệt có một thang máy lộ thiên, cũng là một sự đặc sắc, thường xuyên xuất hiện trong phim truyền hình.

Thang máy đi lên qua mấy tầng lầu cao, nếu là người có chứng sợ độ cao thật là có chút sợ hãi, mà Lý Nguyên Y cũng là một trong số đó. Cô nắm thật chặt tay vịn của thang máy, thân hình bé nhỏ cứng đờ, cũng không dám quay đầu nhìn xuống.

Lúc này, bên hông đột nhiên xuất hiện nhiều hơn một bàn tay...

Bạn đang đọc truyện *Ngọt Thê Động Lòng Người, Bá Đạo Tổng Giám Đốc Hảo Tình Thâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.